Y. Ergündoğan
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

Ölümünün 7. Yılında Dr. Hikmet Kıvılcımlı'yı anıyoruz

Türkiye'nin, her geçen gün daha çok cehenneme çevrildiği şu günlerde, fakir halkımızın ekmek su kadar acil ihtiyacı; sosyalistlerin güçbirliği yapabilmesi, Halk Cephesinin örgütlenmesidir.

Dr. Hikmet Kıvılcımlı ismi ise, hemen bu görevleri hatırlatır.

Türkiye Sosyalist Hareketinin, Marksizme vardığı 1925'lerden sonra, hareketin Türkiye orijinalitesine dayalı teorisini kuran Dr. H. Kıvılcımlı olmuştur. 1920'lerde yola çıkan Partinin, ideolojik boşluğunu 1930'larda tamamladığı «Yol» etüdleri ile giderebilmiştir. Bu, Türkiye Sosyalist Hareketinin, bundan tam 40 yıl önce sağlam temellere oturtulmasıydı.

Bir avuç insanın verdiği mücadele, 1958'lerde dağılışa uğramış ve uzun bir gruplar dönemi yeniden yaşanmıştır. 1970'te Dr. H. Kıvılcımlı «50 yılın kazancı Partiyi kaybetmek olmuştur» demişti. İşte, böyle bir ortamda dağılışa uğrayan Partinin yeniden örgütlenmesi için, Dr. H. Kıvılcımlı bir kere daha verdiği ideolojik mücadele ile yeniden kuruluşun temellerini atmıştır.

Türkiye Sosyalist Hareketinin tarihinde bir kere hareketin ideolojik temellerini kurmak, bir kere de dağılmış yapının yeniden örgütlenmesinin önemli adımlarını atmak görevini yerine getirmiş olan Dr. H. Kıvılcımlı'yı, Partililik görevini üstlenmiş takipçileri olarak anıyoruz.

İŞÇİ HAKLARINA YENİ BİR SALDIRI DAHA

Hükümet 274 - 275 sayılı Grev - Lokavt ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun bazı maddelerini değiştiren yeni bir tasarıyı geçenlerde açıkladı. Yapılan açıklamalar, yeni tasarının işçi sınıfımızın demokratik haklarına yeni kısıtlamalar getiren bir nitelikte olduğunu göstermekte.

Türkiye işçi sınıfının uzun mücadelesi sonucu, 27 Mayıs sonrasında çıkarılan 275 sayılı Grev - Lokavt ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu zaten anti - demokratik hükümlerle dolu bir kanun. Bu kanun ile, grev hakkına önemli kısıtlamalar getirilmiş durumda. İşçi sınıfımızın geniş kesimlerinin elinden grev hakkı bu kanunla alınmıştır. Sağlık işçileri, su, elektrik, havagazı işçileri ve eğitim kurumlarındaki emekçilerin grev hakkı yoktur. Yine bu kanun, işçilere sadece sözleşme dönemlerinin bitiminde grev hakkını tanımakta, böylelikle işçilere iş - güçlerini 2 - 3 yıllığına toptan satma mecburiyetini dayatmaktadır. Aynı kanunla, işçilerin biricik nefis müdafaası aracı olan grev silâhı, bu kısıtlamaların yanısıra, bir de lokavt hakkı ile de köreltilmek istenmiştir.

İşte anti - demokratik hükümlerinden sadece birkaçına işaret ettiğimiz bu kanun, şimdi değiştirilmek isteniyor. İşçi sınıfının demokratik haklarını geliştireceğini söyleyen, «en az Batı ülkelerindeki kadar» demokratik hak ve özgürlükleri Türkiye'ye lâyık bulduğunu söyleyen CHP hükümeti, 275 sayılı kanunu nasıl değiştiriyor? Yeni tasarı hakkında yapılan ilk açıklamalar gösteriyor ki, 15 yıl önce çıkmış bu kanunun anti - demokratik yanlarına hemen hiç dokunulmamakta bile.

Yeni tasarı, Hükümetle TÜRK - İŞ arasındaki «Toplumsal Anlaşma» nın bir hükmünü kanun maddesi yapmak istemektedir. Buna göre, bir «işletme»ye dahil «işyeri»nde ayrıca işyeri sözleşmesi imzalanamayacak. Bunun için Tasarı, bir «işletme» tanımı yapmakta, bir çok işyerini işletme içine sokmakta, böylece de işyeri sözleşmesini imkânsızlaştırmaktadır. Yeni tasarıdaki «işletme»

(Devamı 3. Sayfada)

Sosyalist

KURUCUSU : Dr. HİKMET KIVILCIMLI
Sayı : 70 10 EKİM 1978 SALI FİYATI : 300 Krş.
DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ!

Mersin'de güçbirliği çalışmaları üzerine

Vatan Partisi İçel İl Teşkilâtı, 20 Ağustos'ta Mersin'de Emeğin Birliğinin düzenlediği miting ve Mersin'de yapılan güç birliği çalışmalarının değerlendirmesini şöyle yaptı :

20 Ağustos'ta Mersin'de Emeğin Birliği'nin düzenlediği mitinge bireysel bir davranışla miting düzenlendiği ve bir takım teknik imkânlardan dolayı katılmamıştık. E. Birliği'nin tek başına miting için izin almasını yanlış olarak niteledikten sonra, E. Birliği temsilcisine mitinge katılmayacağımızı belirtmiştik. İl Yönetim Kurulumuz daha sonra mitinge katılmamanın yanlış olduğunu bilincine çıkartarak aşağıdaki değerlendirmeyi yapmıştır :

Mitinge katılmama kararımız meseleye ön yargı ile baktığımızı gösterir. Çünkü «Vatan Partisi, finans - kapital ve tefeci - bezirgân sömürü ve tahakkümüne karşı her muhalif hareketi desteklemesi» gerekirken mitinge katılınmamıştır. E. Birliği mitingten 10 gün önce gelip «gelin her şeyi : bildiri, afiş, yazı, çalışmalarını ortak yapalım» demesine rağmen biz onların bireysel davrandığını v.s. ileri sürerek mitinge katılmadık. Bu davranışımız «Bunalımın yükünü emekçilere yükleyen tedbirlere karşı kitlesel direnişler örgütlenmeli ve örgütlenmiş olanlar desteklenmelidir. Bu protestolarla kitleler iyice eğitilmelidir.» «V.P. finans - kapital, tefeci - bezirgân sömürü ve tahakkümüne karşı her muhalif hareketi destekler» tavrına uygun düşmez bu olay kongre kararlarımızın tüm teşkilât ölçüsünde kavranamadığını gösterir.

V.P. İçel İl Teşkilâtı 15.6.1978 tarihinde E. Birliği, Kurtuluş, TİP, TSİP'e bir çağrı yapmış, çağrıda sosyalist parti ve eğilimlerin anti - faşist, anti - emperyalist, anti - şovenist eylemler için bir program oluşturması ve sürekli güç ve eylem birliğinin sağlanması için davranılması gerektiği belirtilmiş fakat canlı ilişki kurulamadığı, konu üzerinde tartışılamadığı için çağrı yankı bulmamıştır. Bundan 15 gün sonra 30.6.1978 tarihinde V.P. tarafından tekrar çağrı yapılmış; Kurtuluş, Emeğin Birliği ve TSİP'le görüşülerek olumlu cevap alınmıştır. TİP'ten ise olumlu veya olumsuz hiç bir cevap gelmemiş, görüşme için ne kadar çalışıldıysa, zorlandıysa da görüşme yapılamamıştır. Daha sonra tekrar bir çağırı yapılarak parti ve eğilimler toplantıya davet edilmiş, toplantıya, Kurtuluş ve Emeğin Birliği gelmiş, TSİP olumlu cevap verdiği halde toplantıya katılmamış, TİP ise bu konudaki duyarsızlığını korumuştur.

Toplantıda öncelikle çağrılıp ta gelmeyenler üzerine bir değerlendirme yapılmış «onların devrim mücadelesinde ne derece samimi olduklarının bir kez daha görüldüğü, sosyal demokrasiye el ve bel vermelerinin bunu getirdiği» tesbitinde görüş birliğine varılmıştır. Sonra ortak bir program V.P., Kurtuluş, E. B. tarafından hazırlanmıştır. Bu ortak programın ilk eylemi olarak SODA grevi ortak flamalarla ziyaret edilmiş, 1 Eylül Dünya Barış Günü ile ilgili basına V.P., Kurtuluş, E. Birliği imzası ile bir açıklama yapılmıştır.

Ortak programda 9 Eylül 1978'e «İşçi ücretlerinin dondurulmasını, işsizliği, pahalılığı ve faşizmi protesto» mitingi yapılması oy birliği ile kabul edildi. Daha sonra miting tarihi bayram sonrasına gelmesi ve bir takım teknik işlerin kotarılamıyacağı gerekçesi ile 23 Eylül 1978 saat 14.00'e ertelendi. Fakat 28.8. 1978 tarihli toplantıda Kurtuluş mitingin yapılış biçimi üzerinde durulması, ondan sonra izin alınması gerektiğini belirtti. Bu konu üzerine görüşme açıldığında, Kurtuluş tem-

(Devamı 3. Sayfada)

YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİ
EMEĞİN BİRLİĞİ-VATAN PARTİSİ-KURTUL
ÜRETEN BİZ; YARATAN Bİ
YÖNETEN DE BİZ OLACA
DAVANIZ

AZGINLAŞAN FAŞİST TERÖRE KARŞI GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM

Faşist terör, her geçen gün daha fazla kan döküyor. En son 6 TİP üyesinin katledilmesi, yurtseverlerin, demokratların, sosyalistlerin örgütlü dayanışması için yeni ve acı bir ihtar olarak görülmelidir. Özellikle sosyalistlerin örgütlü dayanışmasının ne kerte acil ve önemli olduğu artık bilinçlere çıkmalıdır. Faşizm, hiç bir ayırım yapmadan tüm Türkiye halkına saldırıyor.

6 TİP üyesinin katledilmesi ile ilgili olarak Vatan Partisi Genel Başkan Mehmet Özler şu açıklamayı yapmıştır :

«En son 6 TİP'linin faşist milislerce katledilmesi finans - kapitalin Sosyalistleri ve Demokratları tasfiye planında yeni bir aşamadır. Bir yandan halk toplu katliamlarla sindirilirken, öbür yandan halkın öncüleri Sosyalistler yok edilmektedir. Ve artık olaylar faşist milislerin açık savaş ilanına kadar varmış, «9 ülkücü kuruluş : Komünistlerin tepesini, şehitlerimizin etrafında kenetlenerek ezeceğiz.» diyerek katliam planlarını açıklamışlardır.

Finans - kapitalin en hayasızca

(Devamı 3. Sayfada)

Bir PIM üyesi daha öldürüldü

Bir üyelerinin Zeytinburnu'nda öldürülmesi üzerine PİM Genel Merkezinden şu açıklama yapılmıştır :

«Bugün Derneğimiz üyesi İlhan Akyıldız faşist cinayet şebekeleri tarafından katledilmiştir. Üyemiz olan İlhan Akyıldız Zeytinburnu'nda bir eczanede otururken eczaneye giren 3 kişi, «İlhan sen misin?» dedikten sonra tabancalarındaki kurşunları üyemizin üzerine boşaltmışlardır. Üçü de tabancalı olan katiller daha sonra kaçmışlardır. Olaydan sonra eczanede 13 adet boş kovan bulunmuş ve üyemize 9 merminin isabet ettiği anlaşılmıştır. Olayla ilgili olarak edindiğimiz bilgilere göre, olaydan kısa bir süre önce eczaneye gelmiş olan arkadaşımıza, katillerin «İlhan sen misin» diye sorduktan sonra ateş etmeleri cinayetin planlı, hedefi önceden belirlenmiş bir cinayet olduğunu göstermektedir.

Bu cinayet faşist şebekelerin derneğimize karşı giriştikleri saldırıların bir parçası olmasının yanı sıra, Şentepe'de üç üyemizin öldürülmesi olayında olduğu gibi önceden planlı, hedefi belirli bir cinayet olması bakımından da önemlidir. Anlaşılmaktadır ki, pahalılığa ve işsizliğe karşı halkın örgütlenmesi çabasında, örgütümüz nerede gücünü gösteriyorsa, özellikle orada kan ile boğulmak istenmektedir. Ancak, bu olay, işsizlik ve pahalılığın amansızlaştığı günümüzde halkın tepkisini kanla boğup sindirme ve dikkatleri başka yerlere çekmeyi hedefleyen tertiplerin bir parçası olduğu gibi, bu tertiplerin en sonunda varılmak

(Devamı 3. Sayfada)

İran halkıyla dayanışma

29 - 9 - 78 günü İstanbul Cağaloğlu semtindeki İran Konsolosluğu önünde bir protesto mitingi yapılmıştır. Sabah saatlerinde devrimci gençler, İran Konsolosluğunun önünde birikmişlerdir. Bu sırada iki genç İran Konsolosluğu'nun duvarlarına çıkarak İran halkıyla dayanışmayı simgeleyen ve GEB ve Genç - Güç imzalı bir flâmayı duvara asmıştır. Toplanan devrimci gençlerden birisi İran'daki durumu anlatan kısa bir konuşma yaparken yine gençler tarafından İran Şahı'nın büyük boy bir portresi yakılmıştır. Daha sonra gençler kısa bir yürüyüş yaparak disiplinli bir şekilde dağılmışlardır.

GENÇ-GÜÇ ve GEB'in kamuoyuna ortak açıklaması

Tüm diğer alanlarda olduğu gibi, burjuvazi, geniş emekçi gençlik kitlelerine karşı da geçmişten daha yoğun ve sistemli bir saldırı kampanyası açmış bulunmaktadır. Her gün ilerici - devrimci bir gencin katledilmesi geniş emekçi gençlik kitlelerini daha katmerli bir baskı altına alabilmek için alınan siyasî tedbirlerin gün be gün yoğunlaşması bunun en açık kanıtıdır.

Burjuvazinin bütün bu saldırılarının göğüslenebilmesi, boşa çıkarılabilmesi ve geniş emekçi gençlik kitlelerini işçi sınıfının öncülüğünde kurulacak olan anti - faşist Halk cephesine tabi kılabilmenin yolu bir GENÇLİK CEPHESİNİN oluşturulmasıdır. Ancak Gençlik Cephesi bugünden yarına ve kendiliğinden oluşacak olan bir olgu değil belirli bir gelişimin ürünüdür. Nelerdir bu gelişimler? Bugün ülkemizde Sosyalist hareketin dağınıklığının bir ürünü olarak adeta birbirine «yabancı» bir dizi gençlik örgütüne raslamak mümkün. İlk etabta yapılması gereken farklı siyasî hareketlere karşı tavırda bağımlılığın bir ürünü olarak farklı platformları olan gençlik örgütlerinin ortak noktalar etrafında (asgari müşterekler) bugüne kadar sırf hayatın zorlamasıyla ve günlük çıkarlar için biraraya gelişlerin yerine kalı-

(Devamı 3. Sayfada)

Dertlerimize pembe tül veya CHP Küçük Kurultayı : 2

Ecevit'in bu *«kurtar»*dığını söylediği *«devlet ve demokrasi»; «aydınlık yolundan»* faşizme bile kapı açtığına ve «demokrasinin bir *süre rafa kaldırılmasını»* isteyen *«iyi niyetli kişilere»* sahip olduğundan izaha muhtaçtır. Hatta, madem böyle *«kurtarmaya değer mi?»* diye sormak gerekebilir.

Devlet egemen sınıfın baskı aracıdır. Ecevit'in kurtardığını söylediği devlet; Türkiye halkını sömüren bir avuç parababasının sırtımızdaki *yükü, ensemizdeki sürgüsüdür.* Şimdi Ecevit'in Başbakanı olduğu bu devlet, zamlarla vergilerle kimlerden yana olduğunu bir kere daha açığa vuruyor.

«Demokrasi» de, yine bir avuç parababasınadır. Fakir halka aç kalmak işsiz kalmak, kurşunlanmak özgürlüğü vardır. Eğer 6 tane genç üniversiteli, faşist köpeklerce topdan bombalanıp öldürüldüğünde, işçiler bu katliamı iki saat iş durdurarak en insanî duygularla protesto ederlerse, bu *«özgürlüğe»* hemen devletin şimdiki Başbakanı Ecevit, televizyondan başını uzatıp, binlerce işçiye, «kanun dışı»na çıkdın. diye bağırır. Ama aynı devlet, hergün *«para ayarlaması»* yapıp halkın cebinden ekmek parasını çeker alır. «N'oluyor?» dersen, kendini devletin karakolunda bulursun.

(Devamı 2. Sayfada)

Türkiye balığını avlıyacak oltadaki yem: Tekstil

Son günlerde hür basınımızda tekstil ihracıyla ilgili koparılan fırtınanın yarattığı toz duman o dereceye geldi ki, ne olup bittiğini anlamak hayli zorlaştı. Kendilerine sorarsanız basının görevi nedir diye, size hiç sıkılmadan ve hatta alçak gönüllü bir tevazu havasına girip şöyle diyeceklerdir : Basının görevi halkı aydınlatmak, görüş ufkunu genişletmek, olup bitenleri halka aktarmak vs. Koskoca bir yalandır bu. Basınımızın asıl görevi olayları alabildiğine karmaşıklaştırmak, olaylar arasındaki bağıntıyı yok edebilmek, en önemliyi en önemsizmiş gibi sunup, halkın kafasını karıştırarak; aman canım, bana ne... Bi de bunlara mı kafa yoracağım, boşver, si...tiret gitsin, deme noktasına getirmektir. Her konuda olduğu gibi tekstil ihracatı konusunda da basınımız tarihi misyonunu gereği gibi yerine getiriyor.

TEKSTİL SAVAŞI MI?

Günlük gazetelere bakarsanız ortada kıyasıya bir tekstil savaşı var. AET ülkeleri kalite ve fiyat bakımından üstün olan Türk tekstil ürünlerine korumacı tedbirler uyguluyorlar. Türkiye'den yapılan tekstil ithalâtını kısıtlıyorlar. Buna mukabil ihracatçılarımız Ortak Pazar nezdinde girişimlerde bulunurken Ticaret Bakanımız da muzaffer bir komutan edasıyla AET ülkelerine tehditler yağdırıyor!. Duruma yüzeysel bir bakış, ortada gerçekten bir tekstil savaşı olduğu izlenimini veriyor. Ama birazcık dikkat edelim :

«AET ülkelerinde iplik sanayi faaliyetini kısıtlarken, dokuma sanayi de gerilemektedir.» (1)

Ortada böyle bir gerçek var. Adamlar tedrici bir şekilde tekstil sanayini tasfiyeye yöneldiler çoktandır. İngiltere'yi koyun otlağı durumuna getiren, Hindistan'ın ulusal dokumacılığını katleden, Çin'de etekler bir santim kısalsa İngiliz dokuma sanayi iflas eder diyen, İngiliz Finans - Kapitali artık kaymağını yediği ve günümüzde fazla kâr getirmeyen tekstil sanayinden vazgeçiyor. Sade İngilizler değil. Fransa, Almanya, Belçika vs. tek kelimeyle emperyalistler. Ve hatta sade tekstil sanayi değil «klasik sanayi» tabir edilen, demir - çelik, kimya sanayini de tedrici bir şekilde tasfiyeye yöneldiler. Sözün kısası, ortadaki savaş öyle bir savaş ki, taraflardan biri ordusunu terhis etmiş, dağılmış birkaç birlik sözüm ona savaş veriyor.

TEKSTİL SAVAŞI KİMLER ARASINDA?

Aslında bir savaş var. Ama bu basınımızın yansıttığı gibi AET ile Türkiye arasında değil. Asıl savaş Türkiye ile diğer gelişmemiş tekstil ihracatçıları arasında. Savaş alanı da AET. Gerçekten de kıyasıya bir savaş sürüyor yıllardan beri. Türkiye'nin AET pazarındaki payı bu yılki verilere göre pamuk ipliğinde % 32, tişort, kadın ve çocuk elbiselikleri ve yatak çarşaflarında ise % 10,7. Bu oranlar yükselebilir mi? Pamuk ipliğinde «ne kadar başarılı pazarlama yöntemleri uygulanırsa uygulansın, bu pazardan daha büyük pay beklemek aşırı iyimserlik olacaktır.» (2). Durum bu merkezde olduğuna göre ne yapmalı? Bu tezi savunanın kim olduğuna bakıyoruz ve hemen aklımıza üç olasılık geliyor :

1 — Pamuk ipliğini ihraç etme yerine pamuklu dokuma sanayicilerine vermeli.
2 — Tekstilde AET dışındaki ülkelere ihracatın teşvik edilmesi sağlanmalı.
3 — AET'ye tam üye olarak rakiplerimize göre avantajlı duruma gelinmeli.

Bu üç konunun her biri üzerine sayfalar dolusu yazılar yazılabilir. Yazılması da gerekli; ama şimdilik bu kısa yazının boyutlarını şişirmemek için kısaca genel sonuçlar çıkarmakla yetineceğiz.

Birinci sonuç : Tekstil işçileri zaptı rapt altına alınacak. Böylelikle işçiler işverene karşı mücadele edemeyecek duruma getirilmeli. Ücretleri düşürülmeli. Raporu yazan bu kadar açık konuşmuyor, «Tekstil ürünlerinin maliyeti düşürülmeli» diyor; ama O ne de olsa «bilim adamı» elbet düşündüğünü bizler gibi patavatsızca ortaya atmaz. Bu işi işverenlerimiz «İlerleme» siyasetinin, nam'ı diğer burjuva sosyalistlerinin naçizane yardımlarıyla (Tekstil Sendikasını çalışamaz duruma getirerek) şimdilik beceriyor.

İkinci sonuç : Döviz darboğazına çözüm arayan «hükümetimiz» ortaya bir parola attı : «Her şey ihracat için!» (3). Şimdi bu parolanın getirdiği sonuçları kısaca görelim :

a) Bürokratik engellerin çoğu kaldırıldı. Bürokratik engeller sakızı gerek iç, gerekse dış çevrelerce (yerli - yabancı finans - kapital) yıllardan beri çiğnenir. Bu açıkça şu demektir : İstediğini istediğin gibi al sat. Bunun vereceği sonuç da tek kelime ile vurgunculuğun olağanüstü boyutlara ulaşmasıdır.

b) İhracatçıya parasal olanaklar sağlandı. Yani, vergi iade oranları yükseltildi, ihracatı teşvik döviz fonu kuruldu, ihracatçıya hazineden verilen kredi yükseltildi, kredinin geri ödeme şartları kolaylaştırılıp süresi uzatıldı vs... Bütün bunlar devlet hazinesinin soyulması demektir.

c) İhracata yönelik madde üreten sanayiciye düzenli ve dünya piyasasına uygun fiatlarla girdi sağlandı. Konumuzla ilgili özel bir örnek olması bakımından pamuk ipliğinde yapılan uygulamayı görelim :

«Pamuk ipliği sanayicisine (...) Tarım Satış Kooperatifleri Birliklerince, ihraç fiatları üzerinden pamuk verilmeye başlandı.» (4). Önce şunu belirtelim : Hürriyet sanki yeni verilmeye başlanmış gibi koyuyor. Oysa bu yıllardan beri yapılagelen bir uygulamadır. (İhraç fiatlarının iç piyasa fiatlarından düşük olduğu unutulmasın. Böylece pamuk ipliği sanayicileri pamuğu ucuza almış oluyorlar. Kazığı yiyen de pamuk üreticileri oluyor.) Benzer bir uygulama da dokuma sanayinde görülür.

«Mevcut iplik ünitelerinin dokuma, boya, baskı, apre üniteleri ile bütünleşmelerinin cömertçe teşvik edilmesi gerekir.» Çünkü «Pamuk ipliği konusunda Türkiye'nin AET'ye yapabileceği ihracatın doruğuna ulaştığı.» Pamuk ipliğinde «Üretim kapasitesinin tüketimi ciddi boyutlarda aştığı görülmekte.» Buna mukabil «Pamuk dokuma kesiminde 1978'den başlamak üzere bir kapasite açığı ortaya çıkacak ve bu tüm teşvik ve zorlamalara rağmen dokuma ürünleri ihracatımızın artışını engelliyecektir.» Halbuki AET'nin tüm kısıtlama girişimlerine rağmen «Dokuma ürünleri ithalâtı artışında % 6'lık global bir büyümeyi kabullenmesi (...) yılda yirmibeş bin tonluk bir pazar genişlemesi anlamına gelir.» (5). Bu objektif duruma göre yapılacak tek şey, dokuma mamullerinin üretimini yükseltmek olmalıdır. Bunun için de biz dokuma sanayicilerine pamuk ipliğini ihraç fiatları üzerinden verin. Aradaki fark ne olacak paşam? Diye sorsak cevap hazır : Devlet aradaki farkı sübvansiyon yolu ile karşılasın. Sevsinler böyle sanayiciliği...

Üçüncü sonuç : AET'ye tam üye olalım. Böylelikle 1981' de AET tam üyesi olacak olan Yunanistan'ın veto ihtimali ortadan kalkar. Rakiplerimize karşı daha avantajlı duruma geliriz, AET'li dostlarımız bize daha çok yardım yapar, AET'nin bıraktığı boşluktan, onun teknolojisini, Arap dostlarımızın parasını alırız, bizim ucuz işgücümüzle ortak işletmeler kurarız.

«AET'de savunulacak ilkeler : a) AET'nin bazı üye ülkelere tanıdığı (...) ödünler Türkiye için de uygulanmalıdır. b) AET'nin Türkiye'ye mali yardım olanakları genişletilmelidir. AET ile Türkiye arasında var olan protokola göre topluluk Türkiye'ye 47 milyon dolar kredi sağlayacaktır. c) AET'nin teknolojisi, Orta Doğu ülkelerinin sermayesi ve Türk girişimciliği ile emek gücünün birleşmesi sağlanmalı ve Türkiye'de yeni ortak yatırım olanakları aranmalıdır.» (6).

Bir komutan düşünün. Emrinde muazzam bir ordu var. Ama bu komutan sırf kendi çıkarı için, ordunun % 99'unu telef etmiş. Bir sürü muharebe kaybetmiş ama tek bir muharebeyi kazanmış. Ve şimdi bu komutan kazandığı tek muharebeyi gösterip, bir yandan zafer çığlıkları atarken öte yandan gizlice teslim şartlarını görüşüyor düşmanlarla. Elinizi vicdanınıza koyarak söyleyin : siz olsanız ne yaparsınız bu komutana? Gösterdiği yola (AET'ye tam üye olmaya) gider miydiniz? Komutanın hakkını yememek için kazandığı tek zaferi göze batıralım : Avrupa'yı **giydiren** biz olacağız. İşte zafer bu. Ama diğer hezimetlerin sonucu **soyulan** da biz olacağız.

İşçiler, köylüler! Yurdunu halkını seven tüm ilericiler!

Vatan satıcısı parababalarının bu ihaneti tek bir yolla; Halk Cephesinin kurulup güçlenmesi ile önlenebilir. Bunun da ilk adımı, çekirdeği sosyalistlerarası Blok'tur. Tüm gücümüzle bu hedefe varmak için çalışmalıyız. Çünkü : Resmen satılıyoruz. Soyulmak ve köle olarak yaşamak istemiyorsak, mücadele etmeliyiz.

---

(1) Milliyet, 5 Nisan 1978, İplik Hambez ve Mensucat İhracatçıları Birliği'nin Pamuklu Dokuma Sanayii Konulu Raporu. Dr. Atila Alptekin.
(2) a.g.y.
(3) Hürriyet, 16.8.1978.
(4) a.g.y.
(5) Milliyet, aynı rapor.
(6) Milliyet, 29.8.1978.

«BİLİM DURDU, SÖZ FELSEFENİN!»

Bugün bilimin insanlık üzerindeki olağanüstü etkisini kabul etmiyecek bir tek kişi çıkar mı acaba? Çıksa bile hepimiz onu ya ne dediğini bilmez bir deli ya da zavallı bir gerizekâlı diye damgalayıp geçmezmiyiz? Geçeriz ama bilimin bugün kü eriştiği düzeye gelebilmesi için insanlığın aksiyoner güçleri zorlu bir savaş, amansız bir mücadele vermek zorunda kalmıştır reaksiyoner güçlere karşı. Nice adsız bilim savaşçısını hatırlayamasak bile, beni öldüreceksiniz ama ne yazık ki dünya yine de dönüyor diyen Galile'lerin mücadelesi bitti mi? Bitmedi. Hatta hayatın canlı diyalektiği, bilimcil sosyalizm ustalarından Lenin'e şu anlamlı sözü söyletmiştir :

«Gerici girişimler bizzat bilimin ilerlemesinden doğarlar.» (1).

Zamanımızdan 70 yıl önce söylenmiş olan bu söz; elbette öyle kafadan atılıveren temelsiz bir formül değildi. Yorucu, uzun ve derinlemesine yapılan bir araştırmanın sonucuydu.

Bütünüyle 19. yüzyıl ve bilhassa bunun ikinci yarısı bilimde olağanüstü bir ilerleme, ardarda yapılan bilimsel buluşlar dönemidir. Bilimde bu hızlı ilerleme zorunlu olarak bilgimizin göreli olduğu savını ön plana çıkarmıştı. Gerçi daha o zamanlar diyalektik materyalizm insan bilgisinin tarihî anlamda bir göreliliğe sahip olduğunu bar bar bağırıyordu ama bilim adamları pratikte her ne kadar materyalist olsalar da soyut anlamda düşünce alanında materyalizmi hor görüyorlar, hele hele diyalektik materyalizmi hiç bilmiyorlardı. İşte bu bilgisizlik, yeni yeni bilimsel buluşlar o güne kadar vazgeçilmez gerçekler olarak görülen bilgileri eskitip değersizleştirince onları (bilim adamlarını) bilinemezciliğe kadar götürdü. Bilhassa fizik ve kimya alanında devrim yaratan buluşlar oldu. Elektriğin bulunması, ancak niteliğinin uzun zaman açıklanamaması, bir takım zorlama teorilerin ortaya atılmasına yol açtı. Madde elektriğe indirgenebilir. Elektrik ise madde değil töz'dür, dolayısıyla kütlesizdir diyordu bilim adamları. Bundan çıkan sonuç ise şöyle formülleştiriliyordu : «Madde kayboldu!» Oysa maddenin kaybolduğu filan yoktu. O zamanlar bu saçma anlayış şöyle düzeltilmişti :

«"Maddenin kayboluşu" belirli bir sınıra kadar tanıyabildiğimiz maddenin, bu sınırının kaybolması ve bilgimizin daha derinlere nüfuz etmesi demektir; maddenin bize daha önce mutlak, değişmez, en ilk gibi görünen özellikleri kayboluyor ve şimdi artık bu özellikler göreli, maddenin ancak belli durumlarına özgü bir şey olarak kabul ediliyor demektir.» (2).

Bilimin ilerleyip görüş ufkunu genişletmesi, bilim adamlarının diyalektik materyalizmden habersiz oluşları nedeniyle bu olayı yanlış açıklamaları; gerici güçlerin, zafer çığlıklarıyla, halkı afyonlamak için son derece anlamlı çabalara girişmesi sonucunu doğurmuştu. O günlerde bu çabalar şöyle teşhir edilmişti : «Ama boğulmakta olanın saman çöpünden medet umması gibi, kültürlü burjuvazinin temsilcilerinin de (...) inancılığa ufacık bir yer bulmak ya da yerini korumak için en inceltilmiş, en kurnaz çarelere baş vurmaları son derece anlamlıdır.» (3).

Günümüzde de gericiler bu anlamlı çabalarını sürdürüyorlar. Hele bugünlerde «bileği hakkına» gericiliğin öncü gücü olan Alman emperyalizmi bu anlamlı çabaların odak noktası görünümündedir. Günlük gazetelerden aldığımız aşağıdaki haber buna basit bir örnektir :

«Federal Almanya'nın Düsseldorf kentinde çalışmalarını önceki gün sona erdiren 16. Dünya Felsefe Kongresi (...) başkanlığına seçilen Batı Alman düşünürü profesör Alwin Diemer, deneysel bilimin varabileceği son noktaya erişmiş olduğu üç alanın, daha şimdiden belli olduğunu söylemiş ve bu alanları "genlerin kontrolu", "evrenin yapısı sorunu", "hayat ile ölüm"ü birbirinden ayıran nokta olarak sıralamış ve bu noktaların aşılması için felsefeden de yararlanılması gerektiğini belirtmiştir.»(4)

Eskiden bilimin cevap bulamadığı sorunlarda kaçınılmaz olarak felsefe girerdi işin içine. Başka bir deyişle bilgimizin yok denecek kadar az olduğu devirlerde felsefe başlı başına bir bilim hatta ilk çağda yegane bilimdi. O günün felsefesi insanlığın cevap aradığı problemleri uslamlama yoluyla çözmeye çalışırdı. Ancak o günün insanı da sınıflı toplumda yaşıyordu ve felsefede buna uymamazlık edemezdi. Nitekim ezilen alt sınıflara eğilim duyan feylesoflar dünyaya maddeci açıdan bakıyorlar ve sorunları çözmede diyalektik yöntemi kullanmaya çalışıyorlardı. Ezen üst sınıfların feylesofları ise dış dünyanın bizden bağımsız varlığını kabul etmiyorlar, idealizmi savunuyorlardı. Problemleri çözme yöntemleri de metafizik yöntemdi. Toplumda hakim olan görüş metafizik idealizmdi. Metafizik idealizm şeylerin olağanüstü soyutlanarak açıklanması demektir. Bu da eşyanın tabiatı gereği gizemcilik (nasılı, niçini bilinmez, anlaşılmaz bir sır) temeline dayanır ve varabileceği en son nokta inancılık yani din, tanrı fikridir. İnancılık, ileri sürüleni körü körüne kabul etmek demektir. Böylece insanın hür düşünmesi gemlenmiş olacağından elit tabakanın diğerlerini yönlendirip yönetebilmesi hayli kolaylaşmış olur. Her yerde her zaman her toplumda (sosyalist toplumları dıştalarsak) elit tabaka yönetici, sömürgen üst sınıflar; diğerleri de yönetilip sömürülen alt sınıflar olmuştur.

Günümüzde ise felsefe eski niteliğini ve üstünlüğünü kaybetmiş, adım adım gerileyerek salt bilgibilim konusunda tutunabilmiştir. Bilgibilim konusunda da eskiden olduğu gibi iki temel felsefe akımının savaşı devam edegelmiştir. Diyalektik materyalizm bir bilim hüviyetini kazandıktan sonra «felsefe» bu son alandan da kovulmuş ve ispirtizmacılık, ruh çağırma, «modern» büyücülük, falcılık gibi kendine yaraşır alanlarda at koşturmak zorunda kalmıştır. Oh pardon! Unuttuğumuz bir alan daha var : Din. Hiç kimse, bu yüksek bilgili bayların, «diplomalı uşakların» (*) bu alanlarda derin düşüncelere dalmasını önleyemez. Bu onların en tabii haklarıdır. Ama yine hiç kimse bizim insanlığın bu bataklığa çekilmesine karşı verdiğimiz ve vereceğimiz mücadeleyi de önleyemez. Bu da bizim, insanlığı düşünen herkesin en tabii hakkıdır.

Her ne kadar «felsefeci» bayların örneğin Alman düşünürü Alwin Diemerin tezlerini bilmesek bile onların, insanlığı kendi bulundukları yere yani yukarda sözünü ettiğimiz bataklığa çağırdıklarını rahatça anlıyabiliriz. Öyleyse «felsefecilerin» isteği konusunda şöyle bir akıl yürütmeyi pekâlâ yapabiliriz : Onlar (felsefeciler) bilimin yerine «felsefeyi» geçirerek, insanın hür düşünme yetisini köreltmek, dumura uğratmak ve böylece emperyalizmin insanlığı her alanda daha az zahmetle sömürmesini kolaylaştırmak istiyorlar. Hatta diyebiliriz ki onlar, Alman emperyalizminin bugüne kadar yaptığı ve yapmaya çalıştığı haydutluğu her türlü rezil çapulculuğu insanlara şirin gösterebilmenin ya da hiç değilse insanlığın bu haydutluğa tevekkülle boyun eğmesinin teorisini yapmaya çalışıyorlar.

Bilim varabileceği son noktaya varmıştır diyen profesör beylere bir çift sözümüz var : Kendi adınıza konuşun baylar! Varabileceği son noktaya varmış olan bilim değil uşaklığını yaptığınız emperyalizmdir. Bilimin sizin yardımınıza ihtiyacı yoktur. Gölge etmeyin ona, başka birşey istemez sizden. Siz, yok olmaya mahkûm bir sistemi, «boğulmakta olanın saman çöpüne sarılması gibi» hür düşüncenin yerine kof inancılığı, bilimin yerine «felsefeyi» geçirerek kurtarmaya çalışıyorsunuz. Ama boşuna. Çünkü günümüz insanlığı ne ilk çağdaki kadar bilgisiz ne de ortaçağdaki kadar kör otomat, kaderci değildir. Hele hele insanlık son bir asırdan beri diyalektik materyalizm silahına sahiptir. Diyalektik materyalizme göre bilimin mutlak bir sınırı yoktur ve bugün sahip olduğumuz bilgiler göreli bir niteliğe sahiptir. Fakat bu görelilik ilkesi asla şüphecilik değildir. Diyalektik materyalist açıdan görelilik ilkesi şöyle formüle edilir : Mutlak doğru, gelişme süreci içindeki göreli doğruların toplamının bir sonucu olmakla beraber her göreli doğru, insanoğlundan bağımsız bir nesnenin göreli olarak güvenilir yansılarını temsil eder. Her bilimsel doğru, göreli niteliğine karşın mutlak doğrunun bir öğesini taşır.

Şimdi bir an için kabul edelim ki bilim, felsefecilerin ileri sürdüğü gibi üç konuda takılıp kaldı. Bu, bilimin durduğu anlamına gelir mi? Gelmez. Çünkü 19. yüzyıl başında örneğin fizik ilminde mekanik yasaları hakimdi. Ve gerçekten mekanik yasalarına dayanan fizik ilmi belli bir noktaya gelmiş, daha fazla ilerliyemiyordu. Görünüşe bakıldığında fizik ilmi durmuştu. Aslında ise duran **fizik** ilmî değil; mekanik yasalarına dayanan fizik ilmiydi. Mekanik fizik, maddenin normal hızdaki hareketinin ilmiydi. Maddenin çok yüksek hızdaki hareketi keşfedilince artık o yüksek hızdaki harekete uyarlanamayan mekanik fizik doğal olarak durmuştu. Daha öteye gidemiyordu. Ama **fizik ilmî** maddenin yeni hareket biçiminin getirdiği yeni anlayışla dev adımlarla ilerlemesine devam etmişti. Ve fizik ilmindeki ilerleme şeylerin birbiriyle ilişkisi sonucu diğer ilimleri de etkilemiş, genel olarak ilim de ilerlemişti. İnsanoğlu diyalektik materyalizme göre bilgimizin göreliliğinde direnirken, aynı zamanda «bilimin konusunun sonu gelmez olduğunu», «doğanın bütün kesimleriyle başlangıcının ve sonunun olmaması yüzünden, yanlızca sonsuz olanın değil en küçük atomun da sonuna değin bilinemez, tükenmez olduğunu» (5) da çok iyi biliyor. Hal böyle olduğu halde bilimin artık ilerliyemeyeceğini söylemek, bilime mutlak bir sınır çizmek değil midir? Bugüne kadar gericiler, bilime, birçok defalar sınır çizdi, ama bilim her seferinde, er ya da geç, o sınırları aşmasını başardı. Bugün de başaracağından kimsenin şüphesi olmasın. Gericiler, bilimin kapıdan kovduğu inancılığı (idealist felsefenin her çeşidini demek daha doğru olur) bacadan sokmak için boşuna çabalıyorlar. Bilim emperyalist dönemde her türlü gericiliğin kösteklemesiyle düşe kalka da olsa sonsuzluğa doğru yürüyüşüne devam edecek ve emperyalizmin toptan yok olmasından sonra dörtnala ilerleyecektir. Bu böyle biline.

Bir Sosyalist Okuru

---

(1) Materyalizm ve Ampriyokritisizm, Lenin, s. 343.
(2) a.g.e., s. 289.
(3) a.g.e., s. 344.
(4) Cumhuriyet, 7 - 9 - 1978.
(*) Bu deyim 1828 - 1888 tarihleri arasında yaşamış Marx ve Engels'i usta olarak gören ama yine de Feurbach'ın etkisinden kurtulamamış sepicilik işinde çalışan bir işçi filozofu olan Joseph DIETZGEN tarafından burjuva üniversite mensupları, proflar, bilim adamları vs. için kullanılmıştır. Daha geniş bilgi için bakınız : Materyalizm ve Ampiryokritisizm, s. 147.
(5) Materyalizm ve Ampiryokritisizm, Lenin, s. 289.

... Pembe tül veya CHP Küçük Kurultayı: 2

(Baştarafı 1. Sayfada)

İşte **«ortada»** sınıflar üstü **«kurtarılacak»** bir devlet yoktur. Devletin kurtarılmasından önce, hangi sınıfa hizmet ettiği önemlidir.

Ecevit devletin esas sahipleri olan parababalarını; Vehbi Koç'ları, Sabancı'ları; Bankasından, Holdingine Türkiye ekonomisine hakim bu bir avuç vurguncuyu kaldırıp atmadığına göre, Devlet'i kimden kurtarmış olabilir?

Bu güne kadar **«tarafsız»** diye yutturulan **«Devlet Baba»**nın; Türkiye'de halkın sırtından vurgun arttıkça, Demirel ve yeğenlerine ve böyle bir avuç Finans - Kapitaliste «Baba»lık ettiği gizlenemez biçimde açığa çıkmaktadır. Halkımız 12 Mart, I MC ve II. MC dönemlerinde bu gerçekliği bir kere daha görmüş, yaşamıştır. Devleti tanıyıp, kavrayan insanlarımız, başta işçi sınıfımız, ham hayallerden sıyrılarak kendi örgütlenmelerini güçlendirip, mücadelelerini daha bilinçli sürdürmeye başlayınca, egemen güçlerin sopası olan devleti daha çok sırtlarında yük olarak hissetmeğe başlamışlar, sonuçta devletin **«eski itibarı»** kalmamıştır.

İşte Ecevit, olsa olsa Devletin bu yerlere düşen **«itibarı»**nı kurtarmaya girişmiş olabilir. Bunu da yine eski şarkı **«tarafsızlık»**, **«yansızlık»** politikasıyla yapmağa çalışıyor. Ne çare ki, Türkiye'de buhran derinleşiyor, hayat hergün pahalanıyor, artık kimse Devleti eski **«Devlet Baba»** görüntüsüne sokamaz. Bir avuç vurguncu finans - kapital ile işçi sınıfı ve halkımızın savaşı hızlandıkça, artık Devleti **«sınıflar üstü»** hakem kılığına sokmak güçleşecektir.

İşte Ecevit, parababalarının devleti önüne, niyeti ne olursa olsun, **«tarafsızlık»** örtüsü çekerek, bir avuç vurguncuyu elinde Devlet sopası; halkın başında onu ezip, sömürürken suç üstü yakalanmaktan şimdilik kurtarmıştır. **«Devleti, demokrasiyi kurtarmak»** için yola çıkan Ecevit, neticede parababalarını halkın zılgıtından kurtarmaktan başka bir iş yapmamış oldu.

DÜŞMAN KİM?

Türkiye'mizde hergün buhran derinleşip, bir yanda kan gövdeyi götürürken, öte yanda işsizlik ve pahalılık artmaktadır. Ecevit, büyük bir cesaretle bu yangın yerine bir çare bulmak için ortaya atıldı. Fakat, bu yangın yerindeki kavgaya doğru **«teşhis»** koyabildi mi? Teşhis doğru konmayınca bütün çözüm çabaları boşuna olur. Şöyle diyor Ecevit : **«Tehlikenin kökü dışarda değil içerdedir. Düşman içimizdedir.»** Bütün bu olanların sebebi demek **«içimizdeki düşman»**mış. Düşman kim diye sorarsanız **«Türkiye'yi bölerek birbirine silah çekmeğe uğraşanlar Türkiye'nin düşmanıdır.»** Düşmanı sorduk, cevap, düşmanın kim olduğuna değil, düşmanın ne yaptığına verildi. Düşman : **«Türkiye'yi bölecekmiş».** Bölecek olanlar kim? **«Türkiye'yi faşist cehenneme sürüklemek isteyenler»..** ve **«Tabii, bunların karşıtları var» «iki yandan da düşüncelerini topluma benimsetemiyeceklerini anlayanlar, demokratik süreç içinde amaçlarına ulaşabilme umutlarını, hatta varlıklarını sürdürebilme umutlarını da artık besliyemiyenler toplumda kargaşalığı sürdürmek için ve CHP iktidardayken yolundan saptırmak için ellerinden geleni yapıyorlar.»**

Dolana dolana geldik. Türkiye'de kırk yıldır konulan, dillere pelesenk teşhise : **«Aşırı sağ»** ve **«Aşırı sol».** Ecevit günümüzün pratiğinden faydalanarak bu «uç»lara yeni isimler koydu : «Aşırı sağ» : artık **Faşistlerdir.** Aşırı sol ise : **«silahlı eylemli sol»**dur.

Teşhis bu olunca, çözüm ne olacaktır? **«Bunların hele şu anlarda yuvalarına iniyor, hücrelerine iniyor devlet», «yuvalarını da dağıtacağız.»** Şimdiye kadar yapılan bu değil miydi? Yıllardır cezaevleri dolduruldu, sonuç değişmedi. Şimdi bir kere de Ecevit «AF»la çıkarttıklarını yeniden geriye cezaevlerine doldursa **«kargaşalık»** durur mu? **«Yuvalar, hücreler»** 12 Mart'ta balyoz harekâtları ile dağıtılmadı mı? Sonuçta 12 Mart'tan beterine gidiyoruz. Türkiye'de kırk yıldır yapılan, bir kere de Ecevit tarafından tekrarlansın diyemeyiz.

Türkiye'yi **«bölen»**, bu **«içimizdeki düşman»** : «aşırı»ların ne olduğunu açıklamazsak, gerçek düşman gözden kaçırılacaktır.

«Aşırı sol» nedir? Ecevit'e göre **«silahlı eylemli sol»**dur. Kimdir bunlar? Nereden gelirler? Ve bir türlü tükenmezler. Modern toplumda iki sınıf vardır : İşçi Sınıfı ve İşveren Sınıfı. Bir de bunların arasında küçük burjuva tabakalar vardır. Kapitalizm hergün bir köylüyü toprağından koparır, bir esnafın küçük dükkânını başına yıkar. Bir de bizde okuyan pek çok gencimize; ya Personel Kanununun basamaklarında bir uyuşuk memurluk, ya da yaban ellere göç yolları gösterilir. Hele buhran zamanlarında bu yıkımlar, göçler, hızlanır. İşte yarına hiçbir güveni kalmayan veya iflasını, köleleştirildiğini gören esnaf, aydın, küçük burjuva tabakalar, bu gidişe karşı çıkıp, baş kaldırırlar. İşte en aşırı görünen Sol'un altında kapitalizmin pek çok küçük sermayeyi silip süpürmesi gerçekliği yatar. Demek günahkâr ilan edileni, sürekli üreten bir mekanizma kapitalizmin vurgunudur. Eğer «aşırı sol», kargaşanın sebebi görülürse, eşşeğe değil semerine vurulmuş olur, veya sebeble değil sonuçla uğraşılır. Oysa **«Aşırı»** bile olsa **sol**; bu düzenin insanları yoksullaştırmasına karşı **meşru müdafaa** durumundadır.

«Aşırı sağa» gelince : Ecevit kurultay konuşmasında **«faşist»** deyimini sık sık kullanmış. Kargaşalığın öbür ucu da «Faşistler» dir diyor. Bunlar kimdir? Görünüşte **«eli silahlı»** genç insanlar. Ecevit'in, bazen faşist olduğunu açıkça söylediği MHP, kargaşalığın sebebi ise, iş zor sayılmaz. MHP kapatılsa iş biter mi? Geçenlerde Türkeş'in Hilton'da verdiği **«iftar yemeğinde»** yanında Mete Has oturdu. Mete Has, İstanbul Bankası'nın ve Montaj Otomobil Sanayii'nin sahibidir. Bu görüneni, ya görünmeyenler? Demek Faşizm ve Faşistler deyince bu taşın altından **parababaları** çıkıveriyor. Nedir zorları, kendi kurdukları demokrasilerini neden bozsunlar, veya neden **«bir süre askıya»** alsınlar.

Çünkü, bir avuç vurguncu parababası işçiyi, köylüyü hergün fakirleştirmektedir. Bu yaşadığımız düzenin, kapitalizmin kanunudur. Büyük sermaye sürekli küçükleri yer ve insanları proleterleştirir. İşte, Türkiye'miz de bankalarda kenetlenmiş bir avuç büyük sanayici, büyük tüccar ve emlâk sahipleri 40 milyon Türkiye halkının sırtından çarık çıkartır. Bu soyguna, bu yoksullaşmaya elbet fakir insanlarımız evvel ezel boyun eğmeyeceklerdir. İşte, ne zaman işçi sınıfı ve fakir halk bu hayasız vurguna karşı örgütlenip mücadeleye kalkışırsa, finans - kapital bütün kendi koyduğu kanunları, kendi faşist milisleri ile çiğner ve halkı sindirmek için zulüm estirir.

Bunları Ecevit bilmez mi? Bilmediğini sanmıyoruz. Çünkü, yine kendisi 1977 yılının Mart ayında, henüz II. MC iktidardayken yaptığı bir televizyon konuşmasında şöyle demişti : **«Bu düzenin özünde bir avuç insanın girişim özgürlüğü adı altında dilediği yoldan kazanabildiği kadar kazanma hakkının halkın insanca yaşama hakkından daha üstün bir hakmış gibi görme felsefesi yattığını»** belirterek bunun **«insanlık dışı, çağ dışı bir felsefe»** olduğunu açıklamıştır. Demek bu düzenin temeli; **«bir avuç insanın»** (biz buna bir avuç finans - kapitalist diyoruz) **«dilediği kadar kazanma hakkının»** (yani vurgununun) **«halkın insanca yaşama hakkından daha üstün»** olmasına dayanmaktadır.

Bu bildiklerini Ecevit neden unuttu? Başbakanlık yordu mu, dersiniz? Yorulsa da unutmaması gerekirdi. Ama, Başbakanlığa çıkarken Ecevit, bu **«bir avuç insana» teslim** olduğundan şimdi onları görmezlikten geliyor.

Bu neden böyledir? CHP'nin sınıf karakterinden. CHP'de kapitalistlerin başını tuttuğu bir partidir. Ama bunlar **tekel dışı** yani, bu **«bir avuç insan»**ın dışında kalan, küçük kapitalistlerdir. Büyükler bunları da ezer. Ama sonunda kapitalist olduklarından yakın akrabadırlar. Ve sonuç da, buhran döneminde toptan yitip gitmektense, halka karşı birleşmeyi daha kârlı buldular.

İşte, Ecevit, **«devleti ve demokrasiyi kurtarmak»** için uyguladığı **«tarafsız»** politika ile bu «bir avuç» vurguncunun üstünü örttüğünden, şimdi **«tarafsız»** değil, parababalarından tarafdır. İkinci olarak da, Faşizmin, **«kargaşanın»**, zulmün gerçek kaynağı olan finans - kapitali (bir avuç vurguncuyu) şimdi kendi gövdesiyle örttüğünden, ancak onun gölgesi ile döğüşmektedir. Bir kaç faşisti tutuklamak, **«yuvalarını dağıtmak»** bir işe yaramaz. Gerçek ve korkunç yuva; **Bankalar tapınağına** dokunulmadıkça o makina hep zulüm üretecektir.

Ecevit şimdi, finans - kapitalle uzlaşmış olarak iktidardadır. Yani, parababalarını buhrandan çıkarmaya gönüllü yazılmıştır. Yeter ki, **«bir vuç insan»** demokrasiyi askıya almasın. Durum bu iken, Ecevit'in **«Türkiye'yi faşizmin cehennemine sürüklemek istiyenler, bir daha Türkiye'de (...) iktidara gelemeyeceklerdir»**, ve **«böylesine bir bunalıma demokrasinin dayanabileceği Türkiye'den başka bir ülkeyi düşünmek bile zordur»** demesi ne anlama gelir?

(DEVAMI GELECEK SAYIDA)

OKUYUCULARIMIZA;

Yazımızın geçen sayıda yayınlanan kısmında, 3. sayfa 1. sütun 17. satır ......hem de CHP ve AP,...... ; ......**hem de MHP ve AP** olacaktır. 2. sütun 26. satırın devamı şöyle olacaktır : ...avutmakta, **amma halkımızın sabrı her geçen saat tükenmektedir.**

Düzeltir, özür dileriz.

Mersin güçbirligi çalışmaları üzerine

(Baştarafı 1. Sayfada)

silcisi miting ve yürüyüşte kendisinin önde yürümesi gerektiğini bunun Mersin'de böyle icap ettiğini siyaset ve güçlülük anlamında böyle olması gerektiğini ileri sürdü.

Kurtuluş temsilcisine «bunu dayatmasının yanlış olduğunu, her eğilim veya partinin önde yürümek istiyebileceğini bu anlamda en önde ortak flama onun arkasında diğer flamalar sonra kortej şeklinde dizilinmesi gerektiği» V.P. temsilcisi tarafından belirtildi. Emeğin Birliği temsilcisi «V.P. temsilcisinin getirdiğine katıldığını eğer bu biçimde olmazsa V.P.'nin en önde sonra Kurtuluş ve Emeğin Birliği'nin dizilerek yürümesinin doğru olacağını» belirtti. Bunun üzerine Kurtuluş temsilcisi görüşmelerden çekildiklerini mitinge de katılmayacaklarını belirterek toplantıdan ayrıldı.

Bunun üzerine V.P. ve E. Birliği mitingi ortaklaşa yapmayı kararlaştırdı. Kurtuluş'un küçük burjuva dayatması eleştirildi ve bir miting tertip komitesi oluşturularak 1 Eylül 1978 günü, 23 Eylül mitingi için izin alınması kararlaştırıldı. Fakat sonradan şu öğrenildi : Kurtuluş toplantıdan ayrıldıktan hemen sonra miting için gerekli formaliteleri tamamlayarak 23 Eylül 1978 saat 14.00'e (güç birliği çalışmalarını yürüten parti ve eğilimlerin ortaklaşa tesbit ettikleri gün ve saate) izin alır ve propagandasına başlar. Bunun üzerine V.P. ve E. Birliği temsilcileri miting izin alma işlemini durdurdu. V.P. ve E.B. temsilcileri prensip olarak mitinge katılma kararı aldılar. Fakat daha sonra E.B.' nin mitinge katılmayacağı E.B. sempatizanlarından öğrenildi. E.B. sempatizanlarına temsilcileri ile görüşmek istediğimizi, görüşme isteğimizin Kurtuluş'un 23 Eylül mitingi ve güç birliği konusundaki tutumunun değerlendirilmesi bu konuda ortak bir basın açıklaması yapmak ve güç birliğini devam ettirmek ile ilgili olduğunu söyledik. Ayrıca partimizin mitinge de katılacağını belirttik. Görüşmemizde kendilerini, Kurtuluş mitinge davet etmediğini, katılmak istediklerinde her hangi bir olay çıkabilir endişesi ile mitinge katılmama kararı aldıklarını belirtti. Bunun üzerine partimiz Kurtuluş dahil parti ve eğilimleri toplantıya davet edip güç birliği ve miting konusunda düşüncelerini istedi. Fakat Kurtuluş temsilcisi 20.9.1978 tarihinde mitingi ertelediklerini, yurt çapında yeni bir kampanya açtıklarını (faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı kampanya = partileşme kampanyası) mitingi ona mal etmek için bir ay kadar süre ile mitingi ertelediklerini söyledi. Yani mitingin yapılmasına 2 gün kala Kurtuluş ikinci bir tutum değiştirdi. Kurtuluş'un yaptığı bu zik-zaklar tüm sosyalist ve demokratların anti - faşist, anti - emperyalist, güç ve eylem birliğini çatlatıcı davranışlardır. Kurtuluş, ilkin miting ve yürüyüşte «Ben önde yürüyeceğim» dayatması ile mitingin anlam ve amacını tali plana itmiş, daha sonra yani mitinge 2 gün kala «partileşme süreci ile doğrudan ilişkili» bir kampanya açtıklarından ve mitingi bu kampanyaya mal etmek istediklerinden mitingi ertelediklerini söylemiştir. Bu davranış Kurtuluş'un bir takım küçük hesaplar için de olduğunun göstergesidir. Yine bu davranış güç ve eylem birliği çalışmalarını zaafa uğrattığı gibi faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede Kurtuluş'un tutarlı davranmadığının göstergesidir.

Biz inanıyoruz ki; Kurtuluş'un bu tavrı tüm proletarya sosyalistleri tarafından kınanacak ve deşifresi de yapılacaktır. Yine şurası unutulmamalıdır ki, güç birliği ve miting konusunda diğer eğilimlerin duyarsız kalması da Kurtuluş'un yaptıkları kadar yanlıştır.

Ama bu olumsuzluklar partimizin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede tüm sosyalist ve demokratların güç ve eylem birliğini sağlama girişimleri engelenemeyecektir.

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA
YAŞASIN HALK CEPHESİ
KAHROLSUN FAŞİZM -
YAŞASIN MÜCADELEMİZ

VATAN PARTİSİ
İÇEL İL TEŞKİLÂTI

GENÇ-GÜÇ ve GEB'in kamuoyuna

(Baştarafı 1. Sayfada)

cı güç ve eylem birliklerinin oluşturulmasıdır. (Ancak bu, eylem birlikleri içerisine giren örgütlerin farklı platformların ürünü olarak ayrılık noktaları da vardır.) Bu eylem birlikleri :

a — Mutlaka kitlesel bir karakter kazanmak ve tabanları kucaklamak zorundadır. Bunun ürünü olarak tabanlar arası bir yakınlaşma ve güven doğacaktır.

b — Eylem birlikleri süreci içinde farklı örgütler arasındaki ayrılık ve birlik noktaları netleşecek ve bunun bir ürünü olarak kimin kimle nereye kadar yürüyebileceği ortaya çıkacaktır.

Bu gelişmelerin neticesinde gençlik cephesinin üzerinde yükseleceği maddî koşullar oluşacaktır.

İşte, bütün bunlardan dolayı GEB ve GENÇ - GÜÇ demokrasi mücadelesinin farklı alanlarında (doğuda emekçi halk üzerindeki faşist baskı ve teröre karşı açılan kampanya, İstanbul'daki farklı mücadele alanlarında biraradа oluş v.b.) oluşturdukları eylem birliklerinin bir ürünü olarak doğan yakınlaşma üzerinde; emperyalizme, faşizme, sermayenin her türlü saldırılarına ve şövenizme karşı mücadelede ilkeli ve kalıcı bir güçbirliği oluşturmuşlardır.

GEB ve GENÇ - GÜÇ :

1 — Devrimci demokrat gençliğin faşizme ve emperyalizme karşı gençliğin hak ve çıkarlarını kollayıp geliştirmek için ortak amaç ve hedefler etrafında bir Gençlik Cephesinin oluşturulmasını zorunlu görürler.

2 — Aralarında oluşturdukları birliği, bu doğrultuda önemli bir adım olarak değerlendirirler. Ancak bu birlik henüz :

a — Gençliğin taleplerini içeren açık bir programa sahip değildir.

b — Gençlik cephesinde yer alabilecek örgüt ve eğilimlerin çoğunluğu bunun dışındadır. Bu nedenle her iki örgüt çabalarını bu doğrultuda yoğunlaştıracak.

3 — Bu yöneliş içerisinde GEB ve GENÇ - GÜÇ birbirlerine yardımcı olacaklardır ve karşılıklı samimiyet ve ikna çalışması içinde hot zot, kaba kuvvet tarzlı metot zavallılıklarına düşmeyeceklerdir.

4 — Aynı zamanda GEB ve GENÇ - GÜÇ gençlik cephesinin inşasını dar grubçu çıkarlarla engellemeye çalışan eğilimlere karşı mücadele ederek ve bu eğilimlerin gençlik kitleleri içinde ideolojik olarak deşifre edilmeleri ve pratik iflâsları için ortak çalışmalar örgütleyeceklerdir.

GEB ve GENÇ - GÜÇ bundan böyle yürütecekleri ortak eylemlerin temelini oluşturan anti - faşist, anti - emperyalist, anti - şövenist ilkeler ışığında;

a — Tüm gençliğin maddî ve kültürel çıkarlarının savunulması,

b — Gençliğin siyasî hak ve özgürlüklerinin sağlanması için birlikte seminer, konferans, afiş, bildiri, gösteri, yürüyüş, miting vs. gibi emekçileri ve gençliği uyaran, eğiten, harekete geçiren eylemler örgütleyecektir.

GEB ve GENÇ - GÜÇ bu ilkeler ve temel çalışma hedefleri üzerinde ortak örgütlenmeyi gerekli ve zorunlu görürler. Bunun için :

1 — Ülke çapında ortak hareketleri yönetecek BMK oluşturulmuştur. Bu kurula her iki örgütün merkez temsilcileri katılacaktır. BMK da kararlar oy birliği ile alınır ve her iki örgütü bağlar. BMK toplantılarına her iki örgüt düzenli katılmakla yükümlüdür. Üst, üste 3 toplantıya katılmayan örgüt çekilmiş sayılır.

2 — Hayatın her alanında en küçük birime kadar bölge, şehir, ilçe, mahalle vs. birleşik komiteleri kurulacaktır. Bu komiteler belirli bir örgütsel işleyiş içinde çalışacaklar ve kararlar oy birliği ile alınacaktır. Bu komitelerin görevi :

a — BMK tarafından alınan kararların o birimde hayata geçirilmesi,

b — O birimin özgül koşulları hesaba katılarak ortak eylemlerin düzenlenmesidir.

BMK tarafından alınan kararlar :

1 — BMK'ya bağlı ilk ortak komiteler (İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Mersin, Diyarbakır) Ekim 15'e kadar kurulmuş olacaktır.

2 — Gençliğin taleplerini içeren program çalışmaları **en kısa zaman** diye formüle edilmiştir. Konu önce merkezler düzeyinde ele alınacak, ortak teşkilât toplantılarında son şekli verilecektir.

3 — Ortak bir para fonu oluşturulmuştur.

Parolamız :

Gençlik Cephesi yolunda güçlerimizi birleştirelim.

Yaşasın Gençliğin Anti - Faşist Birliği

Kahrolsun Faşizm
GEB, GENÇ - GÜÇ
Birleşik Merkez Kurulu
adına
GEB Genel Bş.
Haluk Korkmaz

GENÇ - GÜÇ Genel Bş.
Enver Korkmaz

KIVILCIM

SAYI : 2 ÇIKTI

İÇİNDEKİLER

- **SUNUŞ**
- **ALMAN EMPERYALİZMİ'NİN YÜKSELİŞİ VE TÜRKİYE — Mustafa Bakır**
- **DR. H. KIVILCIMLI — HAYATI VE ESERLERİ**
- **MARKSİST - LENİNİST ÖĞRETİNİN GELİŞİMİ VE DR. H. KIVILCIMLI — H. Yılmaz**
- **GÜNLÜK ANILAR : I — Dr. H. Kıvılcımlı**

FİYATI : 25.— TL.

İsteme Adresi :
ODAK Basın - Yayın - Dağıtım
Bab-ı Ali Cad. No: 33, Kat 2/4 Cağaloğlu - İSTANBUL

Yaşasın fırın işçilerinin

(Baştarafı 4. Sayfada)

fırın işçisi kalmayacaktır.

Gıda - İş Sendikası Bursa şubesi ile fırın işçilerinin tam bir dayanışma içinde başarılı bir şekilde sürdürdüğü grevden, bizce çıkarılması gereken ders şu olmalı : «Türkiye'nin ilk proleter sendikacısı İsmet Demir'in, «Grev ve Direnişlerde dikkat edilecek hususlar» başlıklı yazısında çıkardığı sade deneylerin hayatta ispatlaması. İşçi sınıfına inanmak, karşılıksız hizmet götürmek, önemli kararları işçilerle beraber almak, ilişkilerde dürüst ve yiğit olmak, burjuva hukukunu iyi bilmek. **Gıda - İş Sendikası Bursa yöneticileri ellerinden geldiğince bu ilkeleri uyguluyorlar ve bunun içindir ki başarılı oluyorlar. Sendika yöneticisi arkadaşlar ilişkilerinde olağanüstü dürüst, bir o kadar da yiğit. Bu sayede işçilerin sonsuz güvenini kazanmış durumdalar. İşçilere güveniyorlar, önemli kararlarda onlara danışıyor, oylarına başvuruyorlar, kimin adına hareket ettiklerini gayet iyi biliyorlar. İşçi sınıfına karşılıksız hizmet götürmekte son derece samimiler. Sendikaya işçi sınıfının kollektif ruhunu sokabilmişler. Birlikte yiyor, içiyor, sendikada birlikte sandalyelerin üzerinde yatıyorlar. Grevdeki 44 fırını birlikte dolaşıyorlar işçilerle. Toplu Sözleşme görüşmelerine de en ileri işçilerle birlikte gidiyorlar. Ancak burjuva hukukunu yeterince bilmiyorlar, bunun da ceremesini oldukça fazla çektiler. Fakat hayat onlara bu gerekliliği de kavrattı.**

«Grev bir hayat okuludur.» Ve fırın işçileri bu okulda öğreniyor, bileniyor, bilinçleniyor, azimle mücadele ediyor. Yaşasın işçi sınıfının mücadelesi.

DÖKSAN'da kıyım

(Baştarafı 4. Sayfada)

ne dükkânı "simit satarak" işe başladım. Görüyorsunuz 20 milyonluk fabrikaya sahip oldum. Artık fabrikayı kapatıyorum. Doydum. Size ihtiyacım kalmadı» mı dedi acaba?

İşçilere; «İşi azaltıyorum» artık çalışmanıza paydos mu dedi acaba?

İşveren işi mi azaltıyor, işçiyi mi? Yoksa grevde bilinçlenmiş CİN'leri (işçileri) mi?

Bir zaman, şu fukara gazetesi Sosyalist şöyle yazmıştı : «İşveren sınıfı kendi gelişirken bağrında mezar kazıyıcısı işçi sınıfını da birlikte geliştiriyor... İşçi sınıfımız karıncalar gibi kaynaşıp örgütleniyor... Sendikacılar, ne kadar yiyici ve satıcı olsalar da işçiyi örgütlemek zorundadır. Tıpkı işveren sınıfı istemeyerek bunu yapar... İşçiyi bir çatı altında toplar...»

İşte Döksan işçileri karıncalar gibi kaynaşıp örgütlenme mücadelesi verdi, MADEN - İŞ'de örgütlendi. Şimdiye kadar birkaç yemek boykotu ve direniş dışında birçok hareketleri de oldu ama genelinde ekonomik mücadele içindeydi.

Geçen sözleşme döneminde, sözleşme görüşmeleri 13 ay sürdü. İşçilerin kendi aralarında aldıkları karar ile greve çıkıldı. Sendikacıların gönülsüz grev yürütücülüğü sonunda sözleşme imzalandı : Birinci yıl 64 TL., ikinci yıl 81 TL.

Ama bu grev okulu işçilere çok şey öğretti. Grev okulundan daha da bilinçlenerek çıkan işçiler, patronun da, sendikacıların da uykularını kaçırır oldular. İşveren en bilinçli 60 işçiyi, bundan sonraki mücadeleleri engellemek için tasfiye etti. Ama bilinsin ki, atılanlar gittikleri yerlerde yeni mücadelelerin tohumu olacaklardır. Kalan işçiler ise Döksan'da devrimci kavgayı yine de yürüteceklerdir.

1 PİM ÜYESİ

(Baştarafı 1. Sayfada)

istenen faşist bir darbe için zemin ve imkân yaratmayı amaçladığı da açıktır. Açık faşist mihrakların, orduyu açıkça kışkırttıkları, "CIA sosyalizmi" sıfatına layık olduğunu ispat etmek için elinden geleni ardına koymayan ve parababalarının sol içindeki 5. kolu olan "Aydınlık" isimli KARANLIK mihrakın üstü örtülü şekilde orduyu kışkırttıkları bir ortamda yaratılan bu olaylar, ülkemiz üzerinde oyun oynayan yerli ve yabancı parababalarının, emperyalizmin niyetlerini göstermektedir.

Ancak şurası iyi bilinmelidir ki, bu oyunları her geçen gün açığa çıkmakta ve halkımız akkoyunla karakoyunu ayırdedebilmektedir. Şimdi görev, ilerici, yurtsever, halktan yana bütün güçlerin birliğini sağlamak, bu birlik etrafında tüm Türkiye halkını örgütlemektir. Bu görev başarıldığı oranda, bu tertiplerin önüne geçmek, faşizmi geriletip, tarihin çöplüğüne fırlatmak mümkün olacaktır. Bu temele dayanmayan hiçbir tedbir ne adına alınırsa alınsın sonuç alıcı olamaz ve dönüp dolaşıp tertipçilerin işlerine yarar.

Bu bilinçle davranan örgütümüz adına, yiğit arkadaşımızın ailesine, örgüt mensuplarımıza ve halkımıza başsağlığı dilerim.»

Tüm demokratik

(Baştarafı 4. Sayfada)

derneğimize hemen hemen tüm devrimci yayın organları gelmektedir. Ne var ki şimdiye kadar edindiğimiz kanı bu...

Bizler kırsal kesimde aracıyla, tefeciyle ve faşist zorbalarla mücadele ederken sizler sözde «teorik tartışma» yapıyorsunuz. Faşist saldırıların yoğunlaştığı ve en azılı zamların yapıldığı şu günlerde hangi birleşik eylemi yaptınız? Hangi platformda ortak bir bildiri yayınladınız?

Biz eleştirimizi Türkiye solundaki siyasetlere yaparken demokratik kitle örgütlerini ve siyasî partileri de birliğe çağırıyoruz.

Siyasî gruplara karşı kullandığımız dil (bizce) asla ağır değildir. Bunu köylü olan bizler hariç ezilen ve sömürülen tüm halk yığınları söylüyor.

En kısa zamanda örgütsel ve ideolojik sol birliğinin sağlanacağını umar, tüm siyaset ve örgütlerin akılcı davranmalarını dileriz.

En içten devrimci selamlarla...

BOZ - DER
Bozova Kültür ve
Dayanışma Derneği (*)

(*) Antalya İli'nin Bozova Bucağı.

FAŞİST TERÖRE

(Baştarafı 1. Sayfada)

vurgununa artık Ecevit hükümeti de yetmemektedir. Ecevit hükümetinin görevi biterken, MHP'nin sıkıyönetim istemesinden bu yana katliamlar hızla artmış, halkı tam bir paniğe uğratma yolu sistemlice uygulanmaktadır.

Bu şartlarda sosyalistlerin, devrimcilerin bir cephede birleşmesi için zaman gittikçe kısalmaktadır. Faşist milisler açık savaş ilanı ile tam bir saldırıya geçmişken, devrimci güçler hâlâ dağınıktır.

Vatan Partisi olarak 6 TİP'linin katledilmesini nefretle protesto ederken, bu olayın sosyalistlerin dayanışması için en son uyarı olmasını dilerim.

VATAN PARTİSİ
Genel Başkanı
Mehmet Özler»

Vecdi Topuz ile konuşma

(Baştarafı 4. Sayfada)

guladıkları metodlar neler oluyor?

Cevap : Emniyet görevlilerini her halde kandırıyorlar.

İşverenler bütün işyerlerini gece - gündüz gezerek işçi arkadaşlarımızı türlü vaadlerle kandırmaya çalışıyorlar. İşçi arkadaşları tahrik edip kendilerine hakaret etmelerini bekliyorlar. Fakat işçi arkadaşlar iyi niyetli, iyi fiilli oldukları için ne pahasına olursa olsun sabırlı davranıyorlar. Dayak yedikleri halde, hatta yaralandıkları halde, silahlı tehtide uğradıkları halde fırın işçileri yine yasal yollardan ayrılmıyor. Bazı işyerlerinde fırın sahipleri grev gözcülerine saldırıyor, «Sen ne bekliyorsun burada» deyip, fırına girip çalışmaya başlıyorlar. Onlara da yasal yollardan gerekli müdahaleyi yapıyoruz. Grevimizi bu şartlar altında sürdürüyoruz.

Meselâ Yenişehir Matador'da işveren Mehmet Kamu grev gözcüsü bir işçiyi yaraladı. İşçi arkadaşımızı karakolda bulduk. Yerine yeni gözcü koyduk. Ona da saldırıp yaraladı. Bir işçiyi silahla tehdit etti. Bu işverenin karakolda 4 ayrı suçtan zaptı var. Adam ortalıkta dolaştığı halde karakol : «Biz yakalayamıyoruz» diyor.

— Yeni Ankara Ekmek Fb.'da patron ve adamları arkadaşlarımıza saldırdılar.

— Davutkadı Ekmek Fb.'da bir işçimizi bileğinden ustrayla yaraladılar.

— Çekirge fırınında, Yeşil Rize fırınında işverenin uşakları arkadaşlarımızı tehdit ediyorlar, grev pankartını yırtıyorlar.

— Muradiye Ekmek Fabrikasında bir karakol polisi «Ben kanun manun tanımam, burada grev yapamazsınız» diyerek işçilere saldırdı. Grev uygulamasına gidildiğinde bir telefon edilmiş, telâş ile geldi o polis.

— İşverenlerin sözü geçiyor, bizim geçmiyor. İşveren akrabalarını topluyor, biz çalışacağız diyor, polis de onlara yolu açıyor. Çalıştırıyor. Yasal yollara başvurup bunu engellemeye çalıştığımız da görevli arkadaşlar Emniyet tarafında gözaltına alınıyor.

Bunların bütün gayeleri grev kırıcılığı.

5. Soru : Greviniz başında nasıl yansıdı? Bu konuda siz neler yaptınız?

Cevap : Grevimizi basına, basın toplantısı yaparak, demeçler vererek yansıtmaya çalıştık. Bursa'nın mahallî gazetelerinde bunlar yer aldı.

Bazı işveren gazetelerinde «Halkı ekmeksiz bırakıyorlar», «Gıda - İş grevinin ardında meçhul kişiler var» diye yazılar çıktı. Hatta «126 işyerinde toplu sözleşme imzaladık» deyip gazetelerde fotoğraflarla çıktılar. İşleri güçleri yalan bunların. Bursa'da 126 tane fırın bile yok ki, Tek Gıda - İş sözleşme imzalasın. Bunlar tamamen yalan ve asılsız haberler. İşçileri bunlarla da kandıramazlar.

6. Soru : Bursa'da halkın greve karşı tavrı nasıl? Ekmek sıkıntısı çekiliyor mu?

Cevap : Ekmek sıkıntısı çekilmiyor. Çünkü biz Bursa'da yetkili olduğumuz 11 fırını açık bulunduruyoruz. Bu 11 fırında da istediğimiz an grev uygulayabiliriz. Ama yapmadık. Ayrıca Belediye çevreden ekmek getiriyor. Biz halkın ekmeksiz kalmaması için, buna yardımcı olabileceğimizi söyledik. Belediyeye müracaat ettik. Ses seda çıkmadı.

7. Soru : Grevinize Devrimci Kuruluşların ve diğer sendikaların tavrı nasıl?

Cevap : Şu ana kadar sendikalardan hiç bir yardım görmedik. Devrimcilerden gördük tabii.

8. Soru : Sendika yöneticisi olarak, grevi nasıl değerlendiriyorsunuz, işçilerin moral durumu nasıl?

Cevap : İşçilerimizin moral durumu tamamen formundadır. Grevimizi ciddiyetle sürdürmeye kararlılar. Grevi çok fevkalede iyi değerlendiriyorum.

9. Soru : Gerici Basında sendikanızdan istifalar olduğu söyleniyor, doğru mu?

Cevap : Yalan, tamamen tersine. Biz greve çıktıktan sonra, 50'yi aşkın işçi, hatta bunların içinde sigortasız olarak kaçak çalıştırılanlar da var, sendikamıza gelip üye oldular. Tek Gıda - İş üyesi olup da, kıyıda köşede unutulan işçiler, sendikamızın tutumunu gördükten sonra gelip üye oldular. Hatta fırın işverenlerinden bile kendi işveren sendikasından istifa edip, «biz işçilerin haklarını vereceğiz» diye üye olmaya gelenler oldu. Bunlar 14 işverendir.

10. Soru : Sizin bu işverenlere cevabınız ne oldu?

Cevap : «Biz cemiyetçiyiz, bu bize yaraşmaz» dedik. «Gidin kendi işveren sendikanıza baskı yapın da masa başında anlaşalım» dedik.

Fırın işçilerinden üye olmak için gelenler oluyor. Onları kaydediyoruz. Diğer fabrikalardan üye olmak için gelen işçiler, hatta örgütlenmek isteyen işyerleri bile oluyor. Bunlarla grev telâşı içinde yeterince ilgilenemiyoruz. Bir de biz işçiyiz sendikacılıkta acemiyiz. Pratikte yavaş yavaş öğreniyoruz. Tecrübeleniyoruz.

Sosyalist Gazetesi adına grevinizde başarılar dileriz.

SOSYALİST

İşçi haklarına yeni bir saldırı daha

(Baştarafı 1. Sayfada)

tanımı ile de, ünlü «grup sözleşmesi» bir bakıma hayata geçirilmektedir.

Bilindiği gibi geçen yıl Metal işkolundaki işverenler, DİSK'e bağlı Maden - İş üyesi işçileri grup sözleşmesine zorlamış, bu nedenle uzun süreli grevler olmuştur. MESS üyesi işverenlerin grup sözleşmesinden amacı, sendikanın grev silahını kullanabilmesini engellemek, bu yolla işçilerin pazarlık gücünü zayıflatmak idi. Çünkü henüz bu aşamada, grup sözleşmelerinde sendikalar pek çok işyerini birden greve çıkartmak ve bu toplu grevleri sürdürmekte büyük zorluklarla karşılaşacaklardı. MESS ile Maden - İş arasında bu konuda verilen mücadelede Maden - İş'li işçiler geçici bir yenilgiye uğramışlardı. CHP Hükümeti ise, «Toplumsal Anlaşma» ile, MESS patronlarının Metal - İşkolundaki başarılarını yeni alanlara yaymıştı. Şimdi ise, bu yeni kanun değişikliği ile demokratik işçi haklarına yönelik saldırıların kazandığı başarılar perçinlenmek istenmektedir. Tasarının açıklanmasından sonra DİSK genel sekreteri, tasarıdaki bu gerici hükmün yeni «kargaşalıklar» yaratacağını söylemiştir. Oysa konu sadece «kargaşalık»la sınırlı değildir. Onun da ötesinde işçi sınıfının toplu sözleşmelerde pazarlık gücünün zayıflatılması söz konusudur. Aynı tasarıda bir diğer madde de, bu anti - demokratik düzenlemeyi bütünleyerek, işverenlerin pazarlık gücünü, örgüt gücünü yükseltmeyi hedeflemektedir. Bu maddeye göre : **«Her işveren kendi işyeri için toplu sözleşme yapmaya yetkilidir. Ancak bu işveren sendikasına bağlı ise, bu yetki sendikaya geçer. Sendika bu yetkiyi bağlı bulunduğu federasyona devredebilir.»** Görüldüğü gibi yeni tasarı, işverenleri toplu sözleşmelerde daha güçlü kılmak için çırpınıyor. İşveren sendikalarını, hatta işveren sendikaları federasyonlarını sözleşmede tam yetkili kılıyor. Bunu patronun arzusuna bağlı olmaktan çıkarıyor. Patron örgütlerine devrediyor.

Tasarıda ayrıca, sözleşme feshi için gerekli sürenin uzatılması, idarî organların (çalışma müdürlükleri vb. gibi) yetkilerinin arttırılması, yetkisi kesinleşen sendikaya bir ay içinde sözleşme çağrısı yapma mecburiyetinin konması, aksi halde sözleşme yetkisinin düşmesi gibi konular da yer almaktadır. Ancak yukarıda sözünü ettiğimiz «işletme» tanımı, grup sözleşmelerinin hortlatılması konusu büyük önem taşımaktadır. Tasarı, son yıllarda üzerinde büyük mücadeleler verilen bir konuya açıklık getirdiği iddiasında. Konu, Referandum. Hükümetin hazırladığı tasarıda Referandum oylamasında diğer bürokratik engellerin yanısıra şöyle bir anti - demokratik hüküm bulunmaktadır : Ancak 6 ay kıdemli işçiler oylamaya katılabilecekler. İş Kanununun 17. maddesi gibi işçiyi tasfiye maddeleri durdukça, Referandum oylaması için bu madde işverenlere can simidi olacaktır. Bu madde ile gerici sendikaları kazandırmak isteyen işveren, 6 aydan fazla kıdemli ilerici işçileri tasfiyeyi yol bileceklerdir.

İşçi sınıfımız, onun yığın örgütü olan sendikalar bu anti - demokratik girişimlere karşı çıkmalıdır. Sadece işçi sınıfının değil tüm emekçilerin, çalışanların demokratik haklarına yapılmakta olan bu saldırıya karşı birlikte mücadele zorunludur.

Sendika yöneticilerinin, bu mücadelede tıpkı «Toplumsal Anlaşma» olayında olduğu gibi konuyu uyutma çabalarına karşı uyanık olunmalıdır. «Toplumsal Anlaşma» olayı gösterdi ki, başta DİSK yöneticileri olmak üzere pek çok sendikacı, konuyu demeçlerle geçiştirdiler; gerçekte dolaylı yoldan bu anlaşma'ya destek oldular. Şimdi çok daha ciddi bir konu gündeme gelmektedir. İşyerlerinde, sendikalarda yapılan toplantılarda bu konu gündeme alınmalı, sendika yöneticilerine bu konuda sorular sorulmalı, sendikanın bu konularda yapabilecekleri ile ilgili olarak öneriler getirilmelidir. Kısacası, işçi sınıfının ekonomik, demokratik mücadele örgütü olan sendikaları, bu mücadelede pasifleştiren sendikacı zümresinin bu uyutma ve engellemeleri aşılmalıdır. Aksi halde, en önemli demokratik işçi haklarından birine daha yeni kısıtlamalar getirme girişimleri yine başarıya ulaşacaktır.

Bursa fırın işçileri ile bir

(Baştarafı 4. Sayfada)

işçi çalışıyor? Ortalama olarak.

Cevap : — «Ekmek fabrikalarında 20 - 24 kişi, kara fırınlar da 3 - 5 kişi çalışır.»

3 — Soru : Çalışma şartları ve saatleri nasıl?

Cevap : — «Çalışma şartları hiç sıhhate uygun değil. Patron işine gelirse çalış, gelmezse çalışma diyor.

Gece - gündüz çift posta çalışırız. Tek posta çalışan fırınlar gece çalışır.»

4 — Soru : Bulunduğunuz fırındaki işçiler greve çıkmakta istekli mi idiler

Cevap : — «Arkadaşlarımız greve çıkmakta istekli idiler.»

— «Bazıları istekli değildi.»

Soru : Niye istekli değildiler?

Cevap : — «Çünkü onlar patroncu idi. Patron onlara özel davranıyordu. İspiyonculuk yapıyorlardı. Arabozucu adamlar.»

5 — Soru : Grev nasıl gidiyor? Grevi sürdürmekte kararlı mısınız?

Cevap : — «Herkes kararlı.»

— «Çok iyi gidiyor.»

— «Bir sene daha sürse evvelallah sürdüreceğiz.»

6 — Soru : Grevi kırabilmek için sizlere ne gibi baskılar yapıyorlar?

Cevap : — «İşten atacağız diyorlar.»

— «Para teklif edip nöbete gelme diyorlar.»

— «Tehdit edip saldırıyorlar.»

— «Fırınları basıp zorla çalışıyorlar. Polislerle geldikleri için biz pek bir şey yapamıyoruz.»

— «Muradiye fırınında polisin biri "ben kanun manun tanımam, grev yaptırmam" dedi.»

7 — Soru : Sendika grevi yönetmekte başarılı mı?

Cevap : — «Tabii başarılı», «Evet» [Bütün işçiler bunda hem fikir].

8 — Soru : İşverenler anlaşma yapılsa da biz bu işçileri çalıştırmayız demişler. Neden acaba?

Cevap : — «İstediğini yaptıramadığı için.»

— «İşçinin gözü açıldı onun için.»

— «Fırın işçileri haliyle bir parça bilinçlendi. Haklarını aradılar. Buna istinaden işverenler işçileri eskisi gibi çalıştıramayacaklar. Onun için.»

— «Yasal haklarımızı almak için greve gittik. Bu yüzden. Daha doğrusu sendikalı işçi çalıştırmak istemiyorlar.»

9 — Soru : Bazı gazeteler «meçhul kişiler Bursa'yı ekmeksiz bıraktı» diyorlar. Siz ne diyorsunuz?

Cevap : — «Tam tersine.»

— «Meçhul kişiler kim, niye isim vermiyorlar.»

— «Aslında işverenler Bursa'yı ekmeksiz bırakıyor. Daha doğrusu halkı sömürüyorlar. Meçhul kişileri de militanlar diye adlandırıyorlar.»

— «Uzun lâfın kısası bizim yapmış olduğumuz grev halka karşı değil. Bu bir gerçek. Fakat bunun yanında burjuva basını halka yanlış aksettiriyor bizim mücadelemizi. Halkı, işçiye karşı kışkırtmak için.»

— «Maksatlı olarak yapıyorlar. Bizim grevimizi kıramadı patronlar. Ülkü Ocaklarını başımıza salmak istiyorlar.»

— «Son olarak şunu söylemek isterim : Bursa fırıncı emekçileri bunca olayın ve bazı yanlışlarımızın yanında her ne pahasına olursa olsun grevi başarıyla devam ettirmişlerdir. Bunda kararlı. Başarıya ulaşacaktır. Her ne pahasına olursa olsun.»

DİSK tek-tip tüzük taslağı hakkında

Bilindiği gibi son DİSK Genel Kurulunda alınan karar gereği DİSK'e bağlı sendikalar da tek tip tüzüğe geçirilecekti. Tek tip tüzük taslağı DİSK yönetimince hazırlanarak sendikalara birer adet verildi. Toplantıya katılan sendika yetkililerinden tüzük taslağı verilir verilmez hemen görüşü istendi. Sendika yetkilileri, taslağı okumadan görüş getiremiyeceklerini söyliyerek zaman istediler. Kendilerine bunun gereksiz olduğu söylenerek hemen bir komisyon kurulması gerektiğini belirtti DİSK yetkilileri. Sendika yetkilileri görüşlerinde ısrar edince 5 gün müddet verildi taslağın incelenmesine. Neden DİSK yetkilileri bu işi böyle aceleye getirmek istiyorlardı? İlerde taslağı eleştirirken göreceğimiz gibi bu davranışları düşüncelerine uymaktadır. Bu hazırlanan tüzük taslağı hazırlıyan DİSK yetkililerin düşünce taslağıdır, davranış taslağıdır. Ya da başka bir deyişle sendika ağalarının, burjuva sosyalistlerinin aynasıdır. Bir kez daha gerçek yüzlerini işçi sınıfına göstermek biz proleter sosyalistlerinin görevidir.

Sosyalist maskeli kişilerin «şeytan aldı götürdü» şeklinde oyunlarına çoktan alıştık. Siz ki bir yerde DİSK ana ilkelerinden biri diye «Tabanın söz karar sahibi olması» ilkesini ağızda sakız çiğner gibi çiğnersiniz, sonra da Tavanda bu işi kotormak istersiniz. 5 günde bir sendikaya verdiğin bir adet tüzük taslağını yürütme kurulu, yönetim kurulu, şube yöneticileri, temsilciler, işçiler okuyacak ve değerlendirecek. Elalem aya gider bizim ağalarımız böyle yapar. Bizimkilerin yoğurt yiyişleri de budur. Proleter sosyalistler, burjuva sosyalistleri yani sizleri kuyruğunuzdan tutarak işçi sınıfının önünde çarmıha germek boynumuzun borcudur.

Proleter sosyalistlerin gazetesi «Sosyalist»in yer darlığı düşünerek taslaktaki en önemli yerleri işaret ederek görevimizi yerine getireceğiz. Taslağın 5. maddesinin h fıkrasında öngörüldüğü üzere sendikalar sanayi ve iktisadî kuruluşlara yatırımlar yapar ya da bu gibi kuruluşları kurar. Böylece işçi sözde fabrikalara ortak olur. Ve böylece işçiler - işveren dayanışması sağlanır, işçi sınıfının mücadelesi geriletilir. Diğer yönden sendikatör beylerimiz fabrikatör olurlar. Bir taşla iki kuş vururlar. İnsanın aklına hemen şu dizeler geliyor : «Yedin yedin doymadın mı». Bu beyler «Kahpe Dünya»dan da hızlı.

Taslağın 5. maddesinin i fıkrasında şöyle yazarlar : «Bu tüzükte gösterilmemiş olsa bile yasalardan ve geleneklerden doğan bütün girişimlerde bulunmak ve yetkilerini kullanmaktır.» Geleneklerden doğan girişim ve yetki ne demek? Sendikalarda gördüğümüz gelenek Derebeyi girişim ve yetkileri. Biz bunları yıkmak istiyoruz, devam ettirmek değil.

İşçiyi gönül rızasıyla tutmak yerine Derebeyce tutmanın işte bir örneği : 8. maddenin a fıkrasının son cümlesi : «Ayrıca, ayrılma kişisel bir hak olup toplu olarak kullanılmaz. Toplu olarak yapılan ayrılmalar da geçerli olmaz.» Kendi mantıklarına göre, hiç bir gerekçesi ve dayanağı olmıyan bu eklemeyle sendikadaki iç isyan önlenir. Kendisi çıkartmak isterse 10. maddede belirttiği gibi işçiden savunma almadan tek tek ya da toplu olmadan atar. Atılan işçi dava açmak için üç sene içinde yapılacak genel kurulu bekler.

12. maddede eski başkanı doğal delege sayarak başımıza bir de devamlı delege çıkarırlar. Ne olur olmaz diyerek kendilerini emniyete alırlar.

Seçimle gelecek delegeleri öyle bir hesaplar yaparlar ki örneğin sendikanın 40.000 üyesi varsa 160 delege seçilir. 40.001 üyesi varsa 80 delege seçilir.

Taslağın 13. maddesi en ilginç olanıdır. Üyenin seçme hakkı vardır, fakat seçilme hakkı bazı şartlara bağlıdır. Bir kere okur yazar olacaksın. Oy kullanırken okur yazar olman önemli değil, sana nasılsa yardım eden olur. Bu kafa burjuva kafasıdır. Bir zaman CHP'li aydınlar 27 Mayıs politik devriminden sonra aynı görüşü getirmişlerdi.

Meydan bırakılsaydı Lise diploması olmıyanlara oy kullandırmıyacaklardı. Aynı yemek tekrar pişirilip sofraya getirilmek isteniyor.

Delege mi olacaksın? Aidat borcun olmıyacak. Aidat borcun olup olmadığını kim tesbit edecek? İşveren ya da sendika yöneticileri.

Ayrıca delege seçiminin yapıldığı tarihte en az altı aylık üyelik kıdemine sahip olmalısın. Yeni bir şube veya eski şubelere bağlı yeni örgütlenmiş işyerinde üyeysen bu şart aranmaz. Üyeler arasında ne güzel ayrımlar yapıyorlar. Burjuva kafalarındaki kıdemler imtiyazları ne güzel sergiliyorlar. Bir de ekleme yapıyorlar «sendikanın ücretli kadrolarında bulunan üyeler diledikleri bir şubeden aday olabilirler.»

Aynı maddenin arasına bir cümlecik sıkıştırıvermişler. Diyorlar ki, «Merkez Genel Kurul tarihinden önce şube kongresini yapamamış şubeler Genel Kurulda temsil edilmezler.» Ve böylece meşhur «Gelenek»lerini kurumlaştırıyorlar. Bir sendikaya örneğin 10 şube bağlıysa isterlerse 2 şubeyle Merkez Genel Kurulu yapabilecekler, şimdi yaptıkları gibi.

Alevere - dalevereye yatkın bu hükümler az bulunarak 15. maddeye gelinir. Üyeler Genel Merkezi değiştirmek için olağanüstü Genel Kurula gitmek isterler, 1/5 imza toplarlar. Ama Genel Merkez kendisinin karar vereceği şu şartları ileri sürer :

1 — Açık ve geçerli gerekçe gösterilmesi,

2 — İstemin yerinde olduğunu kanıtlayıcı delillerin bulunması, imzaların gerçek olması.

Bu Ahmet'i Ahmet'e şikâyet etmek demektir.

17. maddede getirdiği hükümle bölge temsilcilerini Yönetim Kurulu üyesi yapar. Buradan giderek onları Merkez Genel Kurulunda doğal delege yapar. Yöneticiler seçilmiş delegelere karşı dengeyi böylece bulabilirler. Yaşasın tabanın söz ve karar sahibi ilkesi!.

30. maddede Genel Denetim Kurulunda görev alan üyeler sendikanın diğer organlarında görev alamaz der, öbür taraftan 17. madde ile Genel Denetim Kurulu Başkanı Genel Yönetim Kurulu üyesi yapılır.

Tüm söylediklerimiz şube, bölge temsilciliği, işyeri sendika komitesiyle ilgili maddelerle tekrarlanır durur. (Delege seçme hesapları, delege seçme şartları gibi.)

ÜYELER ARASINDA FARK GÖZETEN, TABANIN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASI İLKESİNİ HAYATA GEÇİRMİYEN VE FABRİKATÖR OLMA ANLAYIŞINA VE DAVRANIŞINA KARŞI MÜCADELE DÜN OLDUĞU GİBİ BUGÜN DE VERİLECEKTİR.

VP Sempatizanı
DİSK Yeni Haber - İş
Üyesi İşçiler

Yeni Haber İş'de sınıf sendikacılığına doğru bir adım

30 Eylül günü Ankara'da DİSK'e bağlı Yeni Haber - İş Sendikası'nın Ankara Şubesinin olağanüstü seçimi yapıldı. DİSK'in atadığı 5 kişilik Komisyonun gözetiminde ve denetiminde yapılan kongrede sosyalistler, sendika tepesine tünemek istiyen Cengiz Acar ve takımına karşı ilk tokadı vurdular. İşçi sınıfı sosyalizminin bayrağı Ankara şubesinde yükseltildi. PTT'li işçiler, İzmir'den, Eskişehir'den, Samsun'dan, Trabzon'dan gelerek sendikalarına sahip çıktılar. Ankara'daki arkadaşlarıyla omuz omuza verdiler.

11 - 12 - 13 Ekim'de yapılacak Genel Merkez Kurulunda Haberleşme işçilerini sömürenler layık oldukları yere atılacaklardır.

Yaşasın Sosyalist Blok
Yaşasın İşçilerin Birliği
Yaşasın Vatan Partisi

DİSK Yeni Haber - İş
Ankara Şube Başkanı

ÖMER GÜRCAN

Bursa'da bir sosyalist daha öldürüldü

Türkiye içinde bulunduğu derin buhran sonucu hızla «yol ayrımı»na doğru gitmektedir. Önümüzdeki günler Devrim ya da karşı - devrimin varlık - yokluk günleridir. Bunu çok iyi gören Türkiye finans - kapitali faşist diktatörlüğe bir an önce geçebilmek için provokasyon ve katliamlarını, her gün artan bir dozda sistemlice sürdürüyor.

Bu saldırılardan biri de 3 Ekim 1978 Salı günü Bursa'da tezgâhlanmıştır. Finans - kapital uşağı Ülkü Ocaklı faşist katiller güpegündüz (18.30)'da şehrin en işlek caddesi olan heykel önünde Mustafa Özkan adlı BİSB Fakültesi öğrencisi TEP üyesi arkadaşımıza kahpece arkadan saldırıp, kalbinden bıçaklayarak katletmişlerdir.

Bu da diğer cinayetler gibi «delil yokluğundan» siyasî polisçe örtbas edilmek istenmektedir. «Hür Basın», «delil yokluğunu» mahallî gazetelerde «polisin şanssızlığı» olarak nitelemiştir. Fakat Bursa halkı Mustafa Özkan'ı sahipsiz bırakmamış, cenaze törenini geniş kitlesel eyleme dönüştürmeyi bilmiştir.

Cenaze töreni genel olarak disiplinli ve başarılı geçmiştir. Katılan kuruluşlar ve emekçi halkımız hiçbir provokasyona meydan vermeden baştan sona işçi sınıfı disiplini doğrultusunda davranmışlardır. Tüm bu olumlulukların yanında olumsuz olan yan SGB'nin «Halkın Kurtuluşu'nun olduğu yerde ben yokum» diyerek cenaze törenini boykot etmesi olmuştur. Bu tavır törene daha geniş bir katılımı önlemiştir. Devrimci Sol ise miting öncesi yapılan toplantıda kortej sırasının kura ile tesbitine razı olduğu halde, daha sonra «önde yürüyeceğim» diye dayatmacı tavır takınmıştır. Tören esnasında ise mezarlığa kadar gelmeyerek törenin bütünselliğini ve disiplinini zedelemiştir. Tüm bu olumsuzluklara rağmen tören genel olarak başarılı geçmiştir. Mustafa Özkan kardeşimizin anısı Bursa emekçi halkının kalbinde yaşayacaktır.

Ve bizler bir daha haykırıyoruz : «Devrimciler! Faşizme tek tek avlanıp yem olmamak için, Faşizmin saldırılarını göğüsleyebilmek için :

TEK YOLUMUZ VARDIR
— YA BİRLEŞMEK YA ÖLÜM
— FAŞİZME PANZEHİR
«HALK CEPHESİ»DİR.

Bir Grup
SOSYALİST Okuru

GIDA-İŞ SENDİKASI BURSA ŞUBE BAŞKANI

Vecdi Topuz ile bir konuşma

Tarih : 7 Ekim 1978,

1. Soru : Grev ne zaman başladı? Grevde şu an kaç fırın ve kaç işçi var?

Cevap : Grevimiz 21 Eylül 1978 tarihinde başladı. Grev uygulamaya kademeli olarak sokuldu. İlk uygulamada 33 işyerinde 350 işçi greve başladı. 2. kademede 9 fırın daha greve çıktı. 3. kademede 2 fırın daha çıktı. Toplam 44 fırında 500'e yakın işçimiz şu anda grevdedir.

2. Soru : Fırın işçilerinin grevi bu şekilde daha önceden hiç uygulanmış mı?

Cevap : Türkiye'de bu şekilde grev ilk defa uygulanıyor.

3. Soru : İşverenlerle uyuşmazlık konuları neler idi, nasıl gelişti? Toplu Sözleşme görüşmeleri şimdi hangi seviyede?

Cevap : İşverenler bize ilk başta hiç bir sosyal hak ve sosyal güvence tanımadılar. Uyuşmazlık zaptı tutuldu. Tarafsız kurul seçildi. Uzlaştırma kurulundan çıkan kararı, işverenlerin kabul etmesi halinde, kabul edeceğimizi belirttik. İşverenler reddettiği için biz de reddettik. Tarafsız aracılar Bölge Çalışmaya durumu bildirdi. Yasal olarak grev hakkımız doğdu. 53 fırında uygulama hakkımız doğdu. Grevi uyguladık.

Grevi uygulamamızın nedeni, işverenlerle olan anlaşmazlığımızdır. İşverenlere karşıdır. Halkı ekmeksiz bırakmak için değil. Sebebi açık olarak şudur : CHP'li Belediye Reisi, bize bir çok oyun oynadı. Bizi oyaladı, sonra başından savdı. Biz Vali Muavinine gittik. Çünkü grev yaptırmak istemiyordu. Vali Muavini bize, Belediye Reisi ile daha önceden temasları olduğunu söyledi. Ve bu konuda ertesi gün saat 10.00'a kadar müsade istedi. Ertesi günü gittik. «Belediye Reisi ile, herhangi bir görüşme yapamadığını» söyledi. Yapamazdı da. Belediye Reisi Heykel Önü'nde ot yetiştirmekle ve oradaki demir işleriyle meşguldü. Bu işlerle ilgilenmiyordu. Ve, Muavin Bey bizi, Vali Bey'e çıkardı. Vali Bey bizi bekliyormuş gibiydi. Vali Bey bütün konuşmalarında, «bizi bütün yönleriyle haklı bulduğunu, bütün gücüyle bize yardımcı olacağını» söyledi. Oysa bunlar lâfta kaldı. Kendisi de muavini gibi «Ne olur grevi uygulamayın, ben işi çözerim» dedi ve ertesi gün saat 17.30'a kadar müsaade istedi. Biz de verdik. Grev yapmak bizim de işimize geldi. Çünkü, işyerleri dağınık olduğu için ve böyle bir uygulamanın Türkiye'de de örneği olmadığı için grev başarıya ulaşamayabilir diye düşünüyorduk. Halkı da ekmeksiz bırakmak istemiyorduk. Biz ertesi günü heyecanla bekledik ve ertesi gün, 17.30'da bize bir telefon geldi. Nereden geldiğini anlıyamadık. «Biz İl Koordinasyon Kurulundan nark aldık, 640 gr. ekmek 5 TL. oldu. Sendika artık derdine yansın» denildi. Biz bunu beklemiyorduk. Bunun üzerine, hemen o akşam grevi uygulamaya soktuk.

Ertesi gün Belediye Reisi ve Vali Bey'in yanına gittik, görüşmek için. Belediye Reisi bize «ekmeğin fiatının ucuz olduğunu, ekmeğin daha pahalı olması gerektiğini» söyledi. Nedenini sorduk. «Dar gelirli vatandaşların çocukları saman kafalı oluyor» dedi. Niye dedik, «Ekmek Bursa'da ucuz olduğu için, dar gelirliler çok ekmek yiyiyormuş, onun içinmiş. Ve süt, et, yoğurt, peynir falan yemeleri gerekiyormuş.» Oysa ki fırın işçisi 1 kilo peynir fiyatına sabahtan akşama çalışıyor, kaldı ki yumurta, tereyağı yesin. Vali Bey de sözü aldığında «Ekmeğin 5 TL. olduğunu, bunu da halkın normal karşıladığını» söyledi. Biz de kalktık gittik.

Fırın İşverenleri Sendikası ile toplu sözleşme görüşmelerine 1 Mayıs 1978'de başlamıştık. 1 Mayıs'tan bu yana farklar 20 000 TL. kadar tutuyor. Biz 3 000 TL.'ya kadar düştük. İşverenler, buna da yanaşmıyor. «2 000 TL. bahşiş olarak veririz» diyorlar. 1 500 TL. odun parası istedik, 1 000 TL. verdiler. Senede 1 maaş ikramiye istedik, buna razı oldular. Ayda net 50 TL. çocuk parası istedik, kabul etmediler. Senede 250 TL. tahsil parası istedik, bunu da kabul etmediler. İş güvenliği istiyoruz. Bunun için bir Disiplin Kurulu oluşturulmasını ve bu kurulda, bizim adımıza 2 kişi, işverenler adına 2 kişi ve bir de tarafsız kişinin yer almasını istedik. Biz bunda haklıyız ve sonuna kadar direneceğiz. Çünkü, Vali Bey'in başkanlığında yaptığımız bir toplantıda, işverenler «grev çözülse dahi biz bu işçileri artık çalıştırmayız» dediler. Sendika yöneticileri olarak, işçilerimizin işlerinde kalmalarını ısrarla isteriz.

4. Soru : İşverenlerin grevinizi kırmak için uy-

(Devamı 3. Sayfada)

YİĞİT DÖKSAN İŞÇİLERİ : «NE PATRON KIYIMI, NE SENDİKACI BASKISI MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZ!»

DÖKSAN'DA KIYIM :

60 işçi neden işten atıldı

Nerede ve nasıl bir cehennemde yaşadığımızı işçi sınıfımız hergünkü gözyaşı denemeleri ve acı deneyleriyle daha çok yaşıyor. Halkın dostları devrimciler, sınıf bilinçli işçiler bu gidişin önüne nasıl geçeceğimizi bilince çıkarmayıp davranış yolunu tutmayı beceremezse daha kötüsünü ve daha acısını yaşıyacağa benziyoruz.

Yaşanan nedir?

Genel olarak TÜRKİYE CEHENNEMİ; işsizliğin azıttırılması, pahalılığın kanser halini alması, insanların kıyılması, ölüm.

Özel olarak; Canavardan korkunç makinalarla dolu fabrika inleri, FABRİKA CEHENNEMİ; Sendikacı kazıkları.

Örnek mi aradınız? Sürüsüne bereket. Ben sadece birini vereceğim, hem de canlısını. Kör gözler bir daha görsün. Görmeyenlere bir daha gösterelim. İşte.

DÖKSAN
DÖKÜM SANAYİ
VE İŞÇİLERİ

Döksan, Ankara - İstanbul yolunda kurulu döküm fabrikası. Son olarak 135 kişi çalışıyordu. Grev biter bitmez 60 kişi yine toptan atıldı.

60 işçi neden atıldı? Sebep nedir 60 işçinin atılmasına?

İşveren;

İşçilere : Siz toz duman içinde gece gündüz demeden kanter içinde çalışıyorsunuz. Artık çıkın mı? dedi acaba.

İşçilere; «Bir dükkânla, hatta

(Devamı 3. Sayfada)

Yaşasın fırın işçilerinin tükenmez mücadelesi

Bursa'da fırın işçileri zor olanı gerçekleştirdi. DİSK - Gıda - İş Sendikasına bağlı 500 fırın işçisi 44 ayrı işyerinde başlattığı grevi başarıyla sürdürüyor. Her türlü engellemelere, her türlü güçlüğe göğüs gererek, yılmadan sonuna kadar götürmekte de kararlılar. Gece gündüz demeden, günde 12 - 14 saat, 100 lira ücretle cehennem gibi işyerlerinde çalışan fırın işçileri artık yeter be diyorlar. İşsizlik, pahalılık cehennemi haline getirilen Türkiye'mizde, çoluk - çocuğuyla aç kalmamanın, bir lokma ekmeğin mücadelesini veriyor. Ve bu mücadele de gün geçtikçe güçleniyor, bileniyor, öğreniyor.

Fırın işverenleri sendikası, başlangıçta, toplu sözleşme görüşmeleri sırasında oldukça rahattı. İşyerlerinin dağınık olmasına güveniyor, «grev yapamaz bunlar» diye düşünüyordu. Zaten bu tür bir grevin Türkiye'de örneği de yoktu. Fakat fırın işçileri ekmek kavgalarında kararlıydılar. İşverenler, grev tokadını yiyince öfkeden çılgına döndüler. İçlerinden işçilerin üzerine ustrayla saldıranlar, silah çekip işçiyi tehdit edenler bile çıktı.

Grev başladıktan hemen sonra fırın işverenleri, aralarında 5 biner lira para toplayıp 300.000 lik bir fon oluşturdular. Ve «kendilerine öz gü» metodlarla harekete geçtiler. Sendikayı satın almak istediler, gereken cevabı aldılar. Bazı zayıf karakterli işçileri binbir vaadle kandırmak istediler, başaramadılar. Fırın işçilerinin üzerine polisleri, faşistleri saldılar, o da sökmedi. Fırın işçisi kaya gibi sağlam ve direnmekte kararlı. Bunu gördüler, irkildiler.

CHP'li Belediye'nin, Valiliğin ve Emniyetin fırın işçilerinin grevine karşı aldığı tavır ise ibret verici. Fırın işçileri sık sık soruyor kendi kendisine, arkadaşına : «Niye Vali de, Belediye de, Emniyet te hep onları tutuyor, niye hiç bizden yana olmuyor» Cevabı bizce gayet açık. Burjuva devlet kurumları, burjuvalara yani işverenlere hizmet eder.

Burada özel olarak Belediye'nin oynadığı oyuna değinelim. Toplu sözleşme görüşmeleri sürerken, işverenler İl Koordinasyon Kurulu'ndan ekmeğe zam istiyorlar. Kurul ise fırın işverenlerine, «toplu sözleşmeyi imzalayın, ona göre nark alırsınız» diyor. Bu da, işverenlere toplu sözleşmeyi imzalamaları için bir nevi baskı unsuru oluyordu. Fakat tam Valinin «işçiyi ve işvereni uzlaştıracağım» diyerek araya girdiği an, Belediye'nin ekmeğe zam yapması işverenleri iyice katırlaştırıyor.

İşverenler, gerici - faşist günlük gazetelerinde her gün havlıyorlar. «Meçhul kişiler halkı ekmeksiz bıraktı» diyorlar. Trafik kazasında ölen bir işçi için, «Gıda - İş üyesi fırın işçileri öldürdü» diyorlar. Emekçi insanlarımızı fırın işçilerinin üzerine kışkırtmaya çalışıyorlar. Halkı ekmeksiz bırakan kim? Türkiye'yi soyup soğana çeviren, fırın işçilerine bir lokma ekmeği çok gören, pahalılığı yaratan, bir ekmeği beş liraya çıkaran milyonlarca insanımızı aç - susuz - ekmeksiz bırakan kâr hırsıyla gözü dönmüş parababaları mı, yoksa işsizlik ve pahalılık cehenneminde ölmemek için mücadele eden fırın işçisi kardeşlerimiz mi? Emekçi insanlarımız bu oyunu yutar mı?

Toplu sözleşme görüşmelerinin bu gün vardığı seviye ise şudur : Sendika özellikle iş güvenliği üzerinde durmaktadır. Ve bunun için 5 kişiden oluşan bir disiplin kurulu önermektedir. Ve bu kabul edilmeden diğer maddelerin görüşmesine hiç girmemekte. İşverenler ise bu konuda oldukça katır. Gıda - İş Sendikası'nın iş güvenliği maddesinde sonuna kadar ısrarlı olması oldukça yerinde bir tavır. Çünkü 5 - 20 kişinin çalıştığı fırınlarda işverenin bütün sendikalı işçileri işten atması, yerine yenileri alması işden bile değildir. O zaman zaten Toplu Sözleşme maddelerinin uygulanmasına gerek kalmaz, çünkü ortada sendikalı

(Devamı 3. Sayfada)

Fırın grevcilerinden bir grup. "İşçi sınıfının soluğu tükenmez."

BURSA FIRIN İŞÇİLERİ İLE BİR KONUŞMA :

«İŞÇİ SINIFININ SOLUĞU TÜKENMEZ»

Bu röportaj Sendika'da 9 - 10 fırın işçisi ile birlikte yapılmıştır. Sorular sorulduğunda bütün işçiler cevap vermişlerdir. Farklı farklı cevaplar olduğu gibi aynı verilen cevaplarda olmuştur. Verilen cevapları aynen aktarıyoruz.

1 — Soru : Günde kaç saat çalışıyorsunuz? Kaç lira ücret alıyorsunuz

Cevap : — «12 saat çalışıyorum. 92,50 TL. yövmiye alıyorum.»

— «Hamurkârlar 106 lira yövmiye alıyor. En yüksek bu.»

— «Çalışma saatleri 10 - 14 saat arasında değişir, ücretler de 100 TL. civarındadır.»

2 — Soru : Bir fırında kaç

(Devamı 3. Sayfada)

Tüm demokratik kitle örgütlerine

Günümüz Türkiye'sinde devrimci güçler arasında alabildiğine bir keşmekeş var. Tüm devrimci güçler : egemen güçleri ve onların keneflerini unutmuş adeta bizim köyün sokak ortalarında boğuşan kuduz ve uyuz köpekler gibi birbirine dalaşıyor...

Faşist yayın organları hergün feryat ediyor. Niçin feryat ediyor, niye feryat ediyor? Ellerindeki koz Ye Me Ce'nin düşmesi ile sıfıra indi. Faşist yuvası haline getirdikleri eğitim enstitülerine artık seçme ile komando alamıyorlar. İstedikleri an vur - kır ortamı yaratamıyorlar. Bu durumda yapacakları şey silaha kalıyor. Toplu kitleler üzerine ateş açıp, kahvehaneleri tarayıp kaçmak... Bütün bu yaptıklarından sonra da : «Kars kalesine kızıl bayrak çekildi.», «Hükümet kızıl kominstlerle elele.», «Kızıllar bir ülküdaşımızı daha öldürdü.» gibi aslı olmayan yaygaralarla kamuoyunu yanıltmaya çalışıyor, veryansın ediyorlar.

Bu durumda devrimcilere düşen görev sol franksiyonların birbirleri ile sataşmaları değil faşizm ile mücadele edebilmek ve mutlu sona varabilmek için birlik oluşturmalarıdır.

Görüyoruz ki devrimci yayın organları sayfalarını oportünist ve revizyonistlerle mücadele diye dolduruyorlar, boşa zaman kaybediyorlar. Sanki diğer sol franksiyon saflarından kişiler çekmiye uğraşıyorlar. Amaç diğer sol franksiyon saflarından kişi çekmek değil, bilinçlenmemiş halk saflarından kişiler çekmek olmalıdır. Halk ile ilgili şeyler yazmalı, halkın sorunları ile ilgili olmalı, faşizm, emperyalizm, kapitalizm ile ilgili olmalı, halkı eğitmelidir. Önemli olan halk yığınları ile uğraşıp onları devrim ortamına hazırlayabilmektir.

TÖB - DER kongresinin çıkmazı halkımızı çok üzmüştür. Zaten CHP'den umudu kesen halk bu olaylarla ne yapacağını şaşırmıştır. Bu ve bunun gibi olaylar tüm sol için gerçekten üzücüdür.

Köyümüzde kurmuş olduğumuz

(Devamı 3. Sayfada)

Sosyalist
DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ

Haftalık Siyasî Gazete (Şimdilik 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akyol / Adres : Bab-ı Ali Cad. No. 33, Kat 2, Oda 4, Cağaloğlu / F. Almanya Bürosu : Ali Temel Kurtaran, Postfach 1705 413 MOERS 1, Hesap : PschA 43 ESSEN Konto - Nr 641 80 - 432 / İsveç Bürosu : V. Orakçıoğlu, Box 5034 16305 SPANGA Stockholm, Postgirot : 431 309 3-9 / Dizgi - Baskı : Murat Matbaacılık Koll. Şti. Tel.: 27 45 71 / Son Baskı Tarihi : 11.10.1978 / Abone Şartları : 6 Ay. 36 Tl., Yıl. 72 Tl.